

Vlaams
Parlement

vergadering **28**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 21 maart 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan Nederlandstalige kinderopvang in Brussel	
ACTUELE VRAAG van de heer Luckas Van Der Taelen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan Nederlandstalige kinderopvang in Brussel	
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan Nederlandstalige kinderopvang in Brussel	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan Nederlandstalige kinderopvang in Brussel	6
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de federale overheid en de deelstaten betreffende de overdracht van een aantal uitgavenposten naar de deelstaten	
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering op de komende Interministeriële Conferentie betreffende de zogenaamde fantoombevoegdheden	12
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de garantie dat de noodzakelijke investeringen door de gemeenten in de uitbouw en exploitatie van het rioolstelsel de volgende legislatuur zullen doorgaan	16
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stijgende werkdruk bij de professoren en het dreigende kwaliteitsverlies bij de masterproefbegeleiding	20
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het toenemend aantal jongeren dat een diploma secundair onderwijs probeert te halen via de examencommissie of het tweedekansonderwijs	23
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de mogelijke toetreding van de VRT tot een betalend digitaal nieuwsplatform met deredactie.be	26

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het Europees Jaar voor actief ouder worden en het innovatiepartnerschap	29
ONTWERP VAN DECREET tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van artikel 29bis, 33, 57, 58, 91 en 102 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (opschrift gewijzigd door de commissie: Ontwerp van decreet tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wat betreft de huurdiensten) – 1459 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	31
Algemene bespreking	31
Artikelsgewijze bespreking	33
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	33
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	35
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda (<i>Voortzetting</i>)	35
ONTWERP VAN DECREET tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van artikel 29bis, 33, 57, 58, 91 en 102 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (opschrift gewijzigd door de commissie: Ontwerp van decreet tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wat betreft de huurdiensten) – 1459 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	40
Hoofdelijke stemming	40
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	40
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	42
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	42

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 16.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Lydia Peeters, Johan Sauwens, Christian Verougstraete: ambtsverplichtingen;

Patricia De Waele, Lies Jans, Katleen Martens, Griet Smaers, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 60/22)

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, zoals u weet, hebben we gisteren een motie betreffende een belangenconflict ingediend betreffende de wijziging van artikel 195 van de Grondwet, dat morgen in de Senaat wellicht zal worden gestemd. We vragen om dat aan de agenda toe te voegen.

De voorzitter: Ik zal u daar in de loop van de vergadering op antwoorden, mijnheer Van Hauthem.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan Nederlandstalige kinderopvang in Brussel

ACTUELE VRAAG van de heer Luckas Van Der Taelen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan Nederlandstalige kinderopvang in Brussel

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan Nederlandstalige kinderopvang in Brussel

ACTUELE VRAAG van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan Nederlandstalige kinderopvang in Brussel

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Vandeurzen.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, volgende week krijgen we de kans om de langetermijnvisie van de regering op de kinderopvang in Vlaanderen te bespreken. Vandaag wil ik uw aandacht vragen voor een zeer dringend probleem, namelijk de groeiende wachtlijsten in Brussel. Er is deze week zeer veel kritiek gekomen en er wordt een oplossing gevraagd op zeer korte termijn.

Minister, er wordt gezegd dat er dit jaar 35 plaatsen bij zullen komen, maar u krijgt onmiddellijk heel veel kritiek. Men zegt dat uw aanpak niet consequent is en dat u geen duidelijke visie en tijdspad hebt. U zegt zelf – ik citeer u letterlijk – dat Vlaanderen op een consequente en onderbouwde wijze de middelen voor de kinderopvangsector aan Brussel toewijst en dat er geen 35, maar 174 plaatsen bij komen. Minister, deze cijfers kennende, betwist ik deze zogenaamde consequente aanpak.

We weten allemaal dat heel veel Nederlandstalige ouders op een wachtlijst staan, dat die wachtlijsten zeer lang zijn en dat tegelijk een aantal anderstalige ouders profiteren van de inspanningen van Vlaanderen, enkel en alleen omdat de Franse Gemeenschap tekortschiet. Welke inspanningen zult u leveren? Wat is uw antwoord op het groeiende pleidooi vanuit Brussel om een gezamenlijke aanpak te ontwikkelen, samen met de Franse Gemeenschap?

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, ik had mijn actuele vraag gesteld aan minister Smet, die bevoegd is voor Brussel. Ik wilde hem hierover aanspreken, omdat hij toch de behoeder is van de belangen van de Brusselaars.

Het betreft ook een bevoegdheid van minister Vandeurzen, maar toch had ik graag minister Smet daarover ondervraagd, vooral omdat ik het gevoel had dat er in Brussel boven de partijgrenzen een soort besef begint te groeien dat de gevolgen van de demografische explosie in Brussel dermate zijn dat we geen tijd meer hebben om per jaar 34 extra plaatsen te creëren. Dat is gewoon veel te weinig.

Mevrouw Roex, een partijgenote van minister Smet, drukt het zonder veel omhaal als volgt uit: “Wil Vlaanderen in zijn opzet slagen om tegen 2016 in opvang te voorzien voor de helft van de Vlaamse kinderen jonger dan drie, dan moeten er geen 34 maar 4000 extra plaatsen bijkomen, maar aan het tempo dat we nu hebben, halen we dat cijfer pas in honderd jaar”.

Ik denk dat er in Brussel een groeiend bewustzijn is dat er dringend iets moet worden gedaan. Ik weet dat de minister Brussel van op een zekere afstand bekijkt. Aangezien een dergelijke kamerbrede unanimititeit over de noodzaak van bijkomende plaatsen is ontstaan, hoop ik toch een ander antwoord te krijgen dan de mededeling dat we volgend jaar misschien 35 plaatsen zullen creëren.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, het probleem van het tekort aan kinderopvang leeft blijkbaar bij de bevolking. Nadat ze Karrewiet heeft bekeken, maakt mijn dochtertje altijd op eigen houtje een krantje. Daar staat in dat er te weinig kinderopvang is en haar vader heeft haar niet opgestookt.

Ik wilde deze actuele vraag eigenlijk aan minister Smet stellen. Hij is immers bevoegd voor de coördinatie van de Vlaamse beleidsinspanningen in Brussel. Ik wil het niet zozeer over het probleem van de kinderopvang als zodanig hebben. Daar houd ik me eigenlijk niet mee bezig. Daar houden de heer Sabbe en minister Vandeurzen zich mee bezig.

Mijn actuele vraag is ingegeven door de opmerking van mevrouw Roex, lid van het parlement van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement. Zij klaagt aan dat de Vlaamse inspanningen in Brussel in feite op peanuts neerkomen. Er wordt over 35 plaatsen gesproken, maar er is nood aan 1000 plaatsen.

Mijn actuele vraag gaat om de verhouding tussen Vlaanderen en Brussel. Vlaanderen laat Brussel niet los. Dat is een aloude slogan van de Vlaamse beweging. Ik heb echter de indruk dat hier niet ernstig werk van wordt gemaakt. Er is geen visie. Minimale inspanningen moeten de schijn redden. Er wordt eigenlijk niet echt op ingezet.

Minister, naar aanleiding van de opmerkingen over de kinderopvang zou ik graag horen wat de visie van de Vlaamse Regering is.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, de leden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zijn het er, over de partijgrenzen heen, over eens dat er een schrijnend tekort aan plaatsen is. Ik heb de minister tijdens een kort filmpje op tvbrussel horen verklaren dat het om 174 in plaats van 34 plaatsen zou gaan. Op die manier strooit hij de mensen zand in de ogen. Dat cijfer dateert nog van 2011. Het gaat niet om het aantal plaatsen dat voor 2012 is toebedeeld.

Minister, ik vraag me af wat u met Brussel van plan bent. De Nederlandstalige Brusselaars kunnen hun kinderen niet meer naar Nederlandstalige crèches sturen. Wat zult u hieraan doen? Is het misschien de bedoeling dat de Nederlandstaligen Brussel omwille van een fundamenteel en dramatisch probleem massaal verlaten?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik zal misschien eerst even een paar cijfers op een rijtje zetten. We hebben van 2009 tot en met 2011 242 bijkomende plaatsen in de kinderopvang in Vlaanderen gecreëerd. Voor Brussel is in 2012 in een bijkomend budget van 22 miljoen euro voor de kinderopvang voorzien. Daarvan wordt 15 miljoen euro ingezet om inkomensgerelateerde plaatsen te creëren. Dat geld is van de jobkorting afkomstig. Daarnaast is er nog 7 miljoen euro voor plaatsen in de gesubsidieerde sector en andere plaatsen.

Dit bedrag van 15 miljoen euro zal ertoe leiden dat in Brussel een aantal plaatsen in gebruik zullen kunnen worden genomen. Er was ruimte voor 180 inkomensgerelateerde plaatsen. Er zijn 160 plaatsen aangevraagd. In een aantal gevallen gaat het om de omzetting van bestaande plaatsen in inkomensgerelateerde plaatsen. Netto zullen in 2012 139 nieuwe plaatsen in gebruik worden genomen. Indien we dit combineren met de 35 plaatsen die aan de gesubsidieerde sector zullen worden toegevoegd, zal de bijkomende financiering 174 bijkomende plaatsen opleveren.

Het tweede punt is dat ik natuurlijk hoop dat u volgende week in deze plenaire vergadering een ontwerp van decreet zult goedkeuren dat het kader moet kunnen bieden om de uitbouw van de kinderopvang in Vlaanderen en Brussel te concretiseren. Daarin zal worden bepaald op welke wijze de toegang tot de kinderopvang, de voorrangregels en alle zaken die te maken hebben met kinderopvang, zullen verlopen. Ook de specificiteit van Brussel zal erin

aan bod komen. Het is natuurlijk dat kader dat we moeten gebruiken om een beleid uit te tekenen. Uiteraard zal er een budgettair groeipad nodig zijn.

Wanneer we ons nieuwe decreet implementeren, moeten we heel specifiek rekening houden met een historisch gegroeide situatie in Brussel. Die situatie is gegroeid vanuit de concreetheid dat de Franse Gemeenschap via het agentschap 'Office de la Naissance et de l'Enfance' (ONE) al een tijdje kwaliteitsnormen heeft die de lat op een bepaalde hoogte leggen. Dat heeft tot gevolg gehad dat heel wat initiatieven gekozen hebben voor een attest van toezicht bij Kind en Gezin omdat daar de kwaliteitslat anders lag dan in de Franse Gemeenschap.

Ik verwacht dat wanneer we ons decreet zullen toepassen, we in goed overleg moeten treden met collega Nollet en met de andere ministers die daarvoor bevoegd zijn in Brussel, om na te gaan of een aantal initiatieven er, eens die kwaliteitseisen vanuit Vlaanderen op hetzelfde niveau komen, misschien voor zullen kiezen om zich opnieuw aan te sluiten via de Franse Gemeenschap of het agentschap dat daarvoor bevoegd is.

Als we het letterlijk, formeel, cijfermatig en louter boekhoudkundig bekijken, dan zitten wij met alles wat we kennen in de Vlaamse administratie, alles wat zich dus richt tot Kind en Gezin voor een attest van toezicht of via een andere methode, op ongeveer 53 procent plaatsen per honderd kinderen. Als we dan de Brusselnorm als uitgangspunt nemen, dat wil zeggen 30 procent van de kinderen tussen 0 en 3 jaar, dan zitten we op een aantal plaatsen van ruim 53 procent.

Ik herhaal dat eenmaal we het decreet implementeren, er opnieuw een stuk transitie zal plaatsvinden. Ik ben het er absoluut mee eens dat we een plan moeten maken voor Brussel waarin we de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap en alles van de andere collega's met andere bevoegdheden, in elkaar schuiven. Ik heb daarover een gesprek gehad met mijn collega Nollet en ik heb hem uitdrukkelijk aangeboden om aan tafel te gaan zitten. Het ontwerp van decreet, dat hopelijk zal worden goedgekeurd, voorziet ook in overgangsmodaliteiten. We zullen moeten proberen om een gemeenschappelijke inspanning te doen om de volgende jaren, ieder vanuit zijn regelgeving, de behoefte aan kinderopvang op een goede manier in te vullen. Dat ben ik ook van plan om te doen, eenmaal het ontwerp van decreet goedgekeurd is. Ik kan moeilijk vooruitlopen op die stemming, maar eens het decreet er is, zullen we uiteraard het overleg organiseren om te betrachten dat ieder vanuit zijn regelgeving en randvoorwaarden, de behoefte aan kinderopvang in Brussel verder invult.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, u hebt uitvoerig geantwoord en u richtte zich daarbij vooral op het ontwerp van decreet dat hier volgende week zal worden besproken. Wij hadden nochtans duidelijk de instructie gekregen dat we ons moesten beperken tot Brussel, en dat hebben de vier vraagstellers dan ook gedaan.

Voor alle duidelijkheid, ik zal niet beweren dat u en de Vlaamse Regering niets hebben gedaan, want dat zou intellectueel oneerlijk zijn. Er werden bepaalde inspanningen geleverd voor Brussel, maar veel te weinig. De steeds aangroeiende wachtlijsten tonen heel duidelijk aan dat er meer investeringen in Brussel dienen te gebeuren.

Minister, onze fractie zal bijkomende investeringen in de kinderopvang in Brussel steunen op voorwaarde dat ze bij voorrang ten goede komen van Nederlandstalige ouders die op een wachtlijst staan, zodat zij niet in de kou blijven staan. De investeringen mogen niet dienen om het probleem van de Franstaligen in Brussel op te lossen wegens het feit dat de Franse Gemeenschap weigert om tegemoet te komen aan de noden en weigert om voldoende financiële middelen vrij te maken. We vragen dus bij voorrang inspanningen voor Nederlandstalige ouders op de wachtlijsten in Brussel.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, ik dank u ook voor uw antwoord, maar ik blijf toch een beetje op mijn honger. Ik had deze vraag heel graag ook gesteld aan uw collega, die zowel Brussel als het onderwijs beheert, want wat wij nu meemaken, is het begin van een

evolutie. Als het nu gaat om te weinig plaatsen in crèches, zal die vraag ten eerste enkel maar toenemen, maar bovendien zullen we daar over enkele jaren de gevolgen van zien in het onderwijs.

Er is nu al een schrijnend plaatsgebrek in het onderwijs. Het wordt dus tijd dat deze regering zich daar bewust van wordt. De enorme demografische explosie en de inwijking zorgen ervoor dat er dringend plaatsen bij moeten worden gecreëerd. Er zijn er niet weinig nodig, in de crèches, maar ook in het onderwijs. Ik zou graag hebben dat daarover een groot debat wordt gevoerd waarbij alle regeringsleden aantonen dat zij het probleem goed inschatten.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, u zegt dat u binnenkort met anderen zult samenzitten om een plan uit te werken over het Vlaams beleid in Brussel. Deze regering is al 2,5 jaar bezig, en de problemen zijn al heel lang bekend. Over de verhouding tussen Vlaanderen en Brussel zijn er enorme beleidsdilemma's. Gebruiken wij het Vlaams geld voor de reconquista, zoals mijn collega, de heer Philippe Van Parijs, dat noemt, en doen wij dat ook in het onderwijs? Geven wij Vlaams geld aan iedereen die erom vraagt? Het Vlaams-Brusselse gewest kent een bevolkingstoename van 2,71 procent. Voor de Vlaamse provincies gaat het om 0,5 tot 1 procent. Veel van die kinderen komen uit gezinnen met lage inkomens. Dat betekent dat in de inkomensgerelateerde kinderopvang (IKG) niet veel geld zal binnenstromen. Dat zal dus enorme budgettaire middelen opsloppen.

Of geven wij toe aan het Brussels separatisme? Dat staat min of meer al in de regeerakkoorden. Trekken wij ons terug uit Brussel of plooiën wij ons terug op de Vlaamse gemeenschap daar en verstrengen wij de normen zodat de gemeenschapsinstellingen in Brussel enkel voor Vlamingen openstaan? Daarover moet de Vlaamse Regering klare wijn schenken.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, Brussel is een meertalige stad. Men kan kiezen voor Nederlandstalige structuren of voor Franstalige structuren. Ik vraag enkel dat de Vlaamse Regering uitvoert wat zij heeft beslist en de 30 procentnorm voor Brussel toepast, zodat diegenen die ervoor kiezen om hun kinderen in een Nederlandstalig kinderdagverblijf in te schrijven, dat ook kunnen doen. Het doet er dan niet toe of zij Nederlandstalig zijn of dat niet zijn. De VGC is van oordeel dat de doorstroming naar het Nederlandstalig onderwijs van kinderen die in Nederlandstalige crèches zaten, veel beter verloopt dan bij diegenen die dat niet deden. Mijn enige vraag is het respect voor de Brusselnorm. De bevolkingsaan groei in Brussel is vier keer zo groot als deze in Vlaanderen. Houd daar alstublieft rekening mee.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, collega's, misschien is het goed om het debat te verruimen. Brussel is de snelst groeiende stad van Europa, en niet alleen van België. Dat heeft gevolgen voor alle beleidsdomeinen. Het spreekt voor zich dat het Brusselse Gewest voor de gewestbevoegdheden bevoegd is. Het spreekt ook voor zich dat wij de eerste verantwoordelijken zijn voor de gemeenschapsbevoegdheden. Wij zijn dat niet alleen, want wij zijn dat samen met de Franse Gemeenschap. Mijnheer Bouckaert, tussen de reconquista en het Brussels separatisme ligt nog de weg van het opnemen van onze bevoegdheden en onze verantwoordelijkheden. Zoals mevrouw Zamouri het zegt, moeten wij de Brusselnorm hanteren. Ik ben dus blij dat u, minister, aangeeft dat grondig overleg met de Franse Gemeenschap over alle deeldomeinen van welzijn en onderwijs – en zelfs over de hogeronderwijsinstellingen – de aangewezen weg is.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, collega's, een jaar geleden maakte minister Grouwels de resultaten bekend van een studie over kinderopvang in Brussel. Daaruit bleek dat er een tekort van 4500 Nederlandstalige kinderopvangplaatsen is. Dat betekent een verdubbeling. U moet dus voor Brussel meer ondernemen dan uw talrijke voorgangers de vorige 15 jaar deden, en dat terwijl wij een crisis doormaken.

We hebben de cijfers daarnet al gehoord: de ene zal het aanbod van vrije initiatieven erbij nemen, anderen zullen andere cijfers gebruiken, ook de Brusselnorm komt hier aan bod. Mijn collega Elke Roex heeft gisteren in het Brusselse parlement al de kat de bel aangebonden en gesteld dat er een tandje bij moet worden gestoken voor dit aanbod.

Minister, staat u achter de objectieve studie die minister Grouwels heeft laten maken en die op de website van Kind en Gezin staat, of is dat een foute studie?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, volgende week bespreken we deze thematiek ten gronde. De N-VA staat volledig achter dat ontwerp van decreet. Het zal elementen bevatten die deze thematiek raakt. Wij hebben daar alle vertrouwen in.

Het is jammer dat er naar aanleiding van een aantal krantenartikels weer andere stemmen opgaan vanuit het politieke milieu in Brussel, wat soms tot controverse leidt. Er is ook een ballonnetje opgelaten over een taskforce kinderopvang. Naar aanleiding van andere discussies vorig jaar in dit parlement is er ook een taskforce Brussels onderwijs opgericht. Die is intussen amper twee keer samengekomen. Dus laat ons alstublieft niet te veel ballonnetjes oplaten via de pers. Laat ons het werk verrichten waar we het moeten verrichten.

Ik hoor de minister vertellen dat eens de implementatie van dit ontwerp van decreet er is, er contacten zullen worden opgenomen met onder meer de Franse Gemeenschap. Wat dat betreft, hebben wij hetzelfde standpunt als rond het onderwijs: zij moeten ook hun verantwoordelijkheid nemen op een transparante wijze. Dan kunnen we overeenkomen en kunnen we zien hoever we raken.

Minister Jo Vandeuren: Ik bevestig wat een van de vraagstellers gezegd heeft. Ik probeer als buitenstaander inzicht te krijgen in de wijze waarop de Brusselse besluitvorming en de communicatie verlopen. Er is soms sprake van een Babylonische spraakverwarring van allerlei cijfers en interpretaties die met elkaar vergeleken worden. We moeten het een beetje proberen te ordenen.

Het eerste wat moet gebeuren, is dat het kader waarin de kinderopvang in Vlaanderen en Brussel vanuit de Vlaamse Gemeenschap zich zal ontwikkelen, door u bepaald wordt. Er zijn nog heel wat uitvoeringsbesluiten nodig, maar het zal wel een belangrijk kader creëren. Het zal ook een aantal randvoorwaarden creëren wat betreft de positie in Brussel.

En dan moeten wij inderdaad aan de slag, zowel met betrekking tot de uitvoeringsbesluiten als wat betreft het uitvoeringsbesluit, dat moet worden voortgezet. Dan zullen wij in Brussel goed moeten overleggen met de bevoegde collega's, en in het bijzonder met collega Nollet van de Franse Gemeenschap. Dat nieuwe Vlaamse kader zal immers ook betekenen dat in Brussel wellicht een aantal initiatiefnemers zullen moeten beslissen of ze zich wenden tot het Office de Naissance et de l'Enfance (ONE), dan wel tot Kind en Gezin.

Dan moeten we zorgvuldig die transitie maken en bekijken hoe we samen een sluitende benadering kunnen organiseren. Als we dat niet zorgvuldig afspreken, is het immers niet uitgesloten dat bepaalde initiatieven zich tussen de twee kwaliteitsnormen in positioneren en zich als het ware nergens bij aansluiten. We moeten dus zorgen dat het een goed geheel is.

Ik ben daar absoluut toe bereid. Ik vind dat ook evident. We moeten die transitie naar een systeem waarbij iedereen zich moet aansluiten op de normen, hetzij van de Franse Gemeenschap, hetzij van de Vlaamse, zorgvuldig organiseren. Ik ben dat ook van plan, in samenspraak met diegenen die in Brussel bevoegd zijn, en dat zijn nogal wat collega's, heb ik begrepen.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, uw laatste antwoord is toch wel vrij naïef. U weet ook dat de Franstaligen nu al dreigen met belangenconflicten, spreken over sociale xenofobie en dreigen met procedures voor het Grondwettelijk Hof. Specifiek wat Brussel betreft, wordt het

dringend tijd dat we hier eens een grondig debat voeren over deze problematiek, breder opengetrokken dan de kinderopvang.

Ik eindig met de terechte woorden van een bekende editorialist van De Standaard, Guy Tegenbos, die deze week schreef: “Er groeien nieuwe kansen om de Vlaamse positie in Brussel en de Rand te versterken, maar dan moet men daarop een visie hebben. En dat zal geld kosten. Bij een deel van de traditionele Vlaamse strijders groeit de neiging om Brussel en zijn omgeving dan maar los te laten.” Dat moeten we voorkomen, minister. Daarom vraag ik u om bij hoogdringendheid aan die visie te werken, samen met uw andere collega’s van de Vlaamse Regering. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, weet u wat het probleem is? Ik ben ervaringsdeskundige omdat ik al een tijdje in Brussel woon. De situatie in Brussel is op tien jaar zo erg veranderd dat ik het gevoel heb dat de politici zich daar nog altijd niet aan hebben aangepast.

Ik heb de tijd nog gekend – nog niet zo heel lang geleden – dat een kind inschrijven in een crèche in Brussel, geen probleem was. Ik heb mijn dochter ingeschreven in een Brussels atheneum: geen probleem, geen wachtlijsten, geen mensen die voor de deur lagen te slapen.

Ik heb het gevoel dat we werken met een instrumentarium dat niet is aangepast aan het idee van een groeiende stad. Vroeger was het eenvoudig. Gaat Brussel verfransen? Gaan de Vlamingen in aantal verminderen? Nu is er een heel andere strijd. Maar die strijd is zo belangrijk dat, als we nu niet krachtadig optreden, er over enkele jaren grote, negatieve sociale gevolgen zullen zijn.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik sluit me aan bij de woorden van de heer Van Der Taelen.

Ik wil ook wijzen op de Brusselnorm van 30 procent. Dat betekent dat we sociale voorzieningen voor 360.000 mensen moeten uitbouwen, terwijl er ongeveer 100.000 Vlamingen zijn. Er gaat dus vanuit Vlaanderen, via de Brusselnorm, een enorme transfer naar Brussel. Dat zal consequenties hebben voor het sociaal beleid in Brussel. De Vlaamse Brusselaars vatten de transfer vanuit Vlaanderen naar Brussel helemaal niet op als een versterking voor de Vlaamse gemeenschap. Ik lees voor wat staatssecretaris Bruno De Lille zegt naar aanleiding van de opening van Muntpunt, een door de Vlamingen gesubsidieerde instelling: “De Brusselaar houdt niet van hokjesdenken, wil niet telkens moeten kiezen tussen Nederlandstalig versus Franstalig. Dat is een breuklijn uit het verleden. Onze stad onderscheidt zich vandaag de dag net door haar diversiteit, door haar veelheid aan talen en culturen. Wij zijn het enige, kosmopolitische en multiculturele gewest in Brussel”. Zo vatten sommige Brusselse Vlamingen de subsidiestroom op. Ik denk dat de Vlaamse Regering daar rekening mee moet houden. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, u sprak over een Babylonische spraakverwarring en zei dat u zelf de cijfers niet meer begrijpt. Als u dat niet kunt, dan kan ik het ook niet meer.

Er is uw partijgenote, mevrouw Grouwels, die heel goed werk levert in de Brusselse Regering. Als minister bevoegd voor het welzijn en de kinderdagverblijven kan zij u in het Nederlands uitleg geven en zeggen waar het schoentje wringt.

Minister, wilt u Brussel steunen en blijven steunen als de hoofdstad, ook van Vlaanderen, of wilt u dat niet? Zult u de Vlamingen laten vallen? Brussel is buiten proportie aan het groeien en aan het vergroenen. We merken dat elke dag. De heer Van Der Taelen heeft het ook al gezegd. Ofwel steken we een tandje bij om Brussel erbij te houden, ofwel houdt u zich aan uw cijfertjes en stopt het hier. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de federale overheid en de deelstaten betreffende de overdracht van een aantal uitgavenposten naar de deelstaten

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering op de komende Interministeriële Conferentie betreffende de zogenaamde fantoombevoegdheden

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister-president, collega's, het begrip 'usurperende bevoegdheden' is door u gemaakt en voor het eerst in de markt gezet. Sinds een tijdje probeert u er een nieuwe naam aan te geven: 'fantombevoegdheden'. Dat lukt niet erg want het wordt niet opgepikt door de pers. Het heeft volgens mij vooral te maken met het feit dat het natuurlijk geen spookbevoegdheden zijn. Het gaat om echte bevoegdheden en er komt nogal wat geld bij kijken.

Hoe noem je een instantie of iemand die zich bemoeit met iets waar ze zich niet mee heeft te bemoeien? Een schoonmoeder natuurlijk. Ik zou daarom willen voorstellen om vanaf nu te spreken over 'schoonmoederbevoegdheden'. Dat maakt u natuurlijk tot de ideale schoonzoon. Ik heb dit weekend heel wat over uw eigenschappen mogen lezen. Ik zou toch wel willen dat u als schoonzoon, wanneer u bij uw schoonmama, bij Elio, op bezoek bent, eens op tafel klopt en drie dingen zegt.

Ten eerste moet u zeggen: "Elio, het is genoeg geweest. We gaan belangenconflicten invoeren." U kunt daarvoor verwijzen naar de teksten van de collega's van de N-VA uit 2008 waarin netjes al de usurperende bevoegdheden staan opgesomd. U hebt zelf gezegd dat het gedaan moet zijn.

Tweede punt, maar daar gaan we het nu niet over hebben, die schoonmama probeert voor haar eigen zaken ook nog eens de factuur naar u door te schuiven. Op dat vlak slaat u gewoon op tafel, dat kan voor u absoluut niet.

Ten derde, over de usurperende bevoegdheden zegt u zelf: hou u daar niet meer mee bezig, wij nemen dat wel over. In 2008 hebt u zelfs gezegd: dat is onze bijdrage aan de federale sanering. Hoe gaat u dat betalen?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, de heer Vereeck verwees effectief naar het lijstje van de N-VA. Ik heb het hier bij. De usurperende bevoegdheden waren toen begroot op 1,1 miljard euro, waarvan 639 miljoen euro voor Vlaanderen, 79 miljoen euro voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en 220 miljoen euro voor het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap. Maar ik heb de indruk dat het in deze discussie niet meer over usurperende bevoegdheden gaat. Het gaat nu over het feit dat de federale overheid voor 250 miljoen euro uitgaven gaat schrappen.

Hoe is dat lijstje van 250 miljoen euro dan samengesteld? U mag blijkbaar kiezen uit een lijst. Het gaat onder meer over Belgocontrol, het niet meer vrijstellen van taksen op verzekeringen voor De Lijn en gebouwen en dergelijke. Met andere woorden, het gaat niet meer over usurperende bevoegdheden. Het gaat niet meer over bevoegdheden waar de federale overheid niet meer bevoegd voor is, maar wel nog geld aan spendeert. Daar gaat het allang niet meer over. Het gaat gewoon om een budgettaire operatie van 250 miljoen euro.

U zult mogen kiezen uit een lijstje, los van het feit of u die uitgaven die de federale overheid niet meer doet, gaat overnemen. Als het bijvoorbeeld gaat om die vrijstelling van taksen op

gebouwen en dergelijke, dan bent u verplicht van die uitgaven te doen. Over de usurperende bevoegdheden hebt u altijd gezegd: als de federale overheid de uitgaven niet meer doet, zullen wij wel zien of we daar geld aan spenderen of niet. Het stedenbeleid, het preventieve gezondheidsbeleid, die grote domeinen zitten er niet meer in. Wat zal uw standpunt zijn ten aanzien van dat lijstje dat u vrijdag voorgelegd zult krijgen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, de interministeriële conferentie die voor afgelopen vrijdag gepland was, is om begrijpelijke redenen uitgesteld naar vandaag, daarna naar volgende vrijdag en nu zou het dinsdag 27 maart 18.30 uur worden. We hebben de agenda gekregen. Daar staan zeven punten op. We hebben van alle punten documenten gekregen, behalve van het eerste en dat luidt: fantoombevoegdheden en responsabilisering. Mijnheer Van Hauthem, responsabilisering is daar inderdaad aan toegevoegd. Ik ga ervan uit dat dat slaat op de bijdrage van de gewesten inzake gemengde bevoegdheden.

Ter voorbereiding van deze vergadering is er op 14 maart contact geweest tussen de kabinetsleden. Daar zijn de zaken mondeling toegelicht. De federale delegatie ging ervan uit dat ze in 2012 250 miljoen euro zou kunnen recupereren of schrappen. Voor 2013 zou dat 300 miljoen euro worden, wel te verstaan voor alle deelstaten en niet alleen voor Vlaanderen. Men heeft ook gezegd dat er nog geen definitief federaal voorstel was. Dat zou men ons zo snel mogelijk overmaken. Op de vergadering van nu dinsdag zou men vooral de methodiek willen vastleggen, de manier van onderhandelen en de aanpak via werkgroepen.

Op 28 maart is er een vergadering van het Overlegcomité. Dat punt staat nog niet op de agenda ervan, maar zal ook zeker aan bod komen.

Men heeft mondeling zes elementen toegelicht waarover men het waarschijnlijk zal willen hebben bij het eerste punt van de vergadering van komende dinsdag. Er is de vakbondspremie, voor 13,7 miljoen euro. Er is de ontwikkelingssamenwerking, voor 92,8 miljoen euro. We hebben daar gisteren uitgebreid over gediscussieerd in de commissie. De federale overheid zou dat geleidelijk afbouwen. Ik kom daarop terug. Vervolgens zijn er de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind en de Kinderrechtcoalitie, voor 177.000 euro. Er is de Stichting Biermans-Lapôtre, met een gebouw in Parijs, voor 150.000 euro. Er is de Belgische bijdrage voor de Europese Unie. En ten slotte zijn er de achterstallen in verband met de pensioenlast van de overheidssector.

Voor alle duidelijkheid, met betrekking tot die fantoombevoegdheden – of schoonmoederbevoegdheden, whatever – heb ik altijd twee zaken gezegd. Het kan ten eerste niet zijn dat er bevoegdheden als usurperend worden beschouwd die nadien het voorwerp uitmaken van de zesde staats hervorming. Dan zijn het geen fantoombevoegdheden. Fantoombevoegdheden zijn immers bevoegdheden die wij al hebben, en die kunnen niet worden overgedragen. Dat is dus een contradictio in terminis. Ten tweede behouden we ons de vrijheid voor om uitgaven die de federale overheid stopzet, al dan niet binnen onze eigen bevoegdheden voort te zetten. Aangezien het gaat over onze eigen bevoegdheden, zullen we daar natuurlijk over kunnen en moeten discussiëren.

Het meest delicate in die lijst is zeker de ontwikkelingssamenwerking, gezien de urgentie. Een aantal leden hebben dat terecht aangehaald. Ik begrijp dat zeer goed. Men heeft gezegd dat geleidelijk te zullen afbouwen. In het debat moet zeker de volgende kwestie aan bod komen. Als een overheid projecten lanceert die meerdere jaren duren, is het niet evident dat die projecten in de loop van die looptijd worden stopgezet en dat wij dat onverkort kunnen continueren door zelf geld op tafel te leggen. Ik heb echter begrepen dat men zegt daarover te willen discussiëren.

Het debat over de pensioenbijdragen is niet nieuw. Voor Vlaanderen zou dat neerkomen op 54 miljoen euro. We hebben daarover gezegd dat, indien we betalen, we ook meer moeten kunnen bepalen. Dat punt zal zeker ook aan bod komen.

Op 27 maart vindt dus die interministeriële conferentie plaats. We kunnen die vergadering met die elementen stofferen. De Vlaamse Regering zal zich daarover buigen als we met meer kennis van zaken kunnen spreken. Ik hoop echter dat het voor iedereen duidelijk is dat er ook in Vlaanderen nog veel noden niet gelenigd zijn en dat het helemaal niet evident is om in bestaand Vlaams beleid te snoeien om noden te lenigen die zouden voorvloeien uit het gegeven dat de federale overheid dingen niet meer gaat doen. Dat wou ik nogmaals herhalen. Ik ga ervan uit dat we daarover ook de volgende weken opnieuw vragen en een debat zullen kunnen hebben.

De heer Lode Vereeck: Minister, ik dank u hartelijk voor uw toelichting, maar de vraag is natuurlijk: is dat uw lijstje, of was dat hun lijstje?

Minister-president Kris Peeters: Dat is hun lijstje.

De heer Lode Vereeck: Ik heb inderdaad het idee dat u ter zake redelijk passief bent. We bevinden ons in een uniek tijdsgewricht. Op dit moment is het duidelijk dat die federale overheid, al was het maar om de budgettaire druk, af wil van een aantal van haar schoonmoederbevoegdheden. Dan vind ik dat u toch ook een aantal dingen op tafel kunt leggen. Het verbaast me in dezen nog steeds dat u daarvoor eigenlijk geen provisies, geen buffers hebt aangelegd. *(Opmerkingen)*

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, we blijven natuurlijk enigszins ronddraaien. De heer Vereeck heeft gelijk als hij u vraagt of dit hun lijstje of uw lijstje is. Het is uiteraard hun lijstje. Waar is uw lijstje? U hebt dat hier zelf eens opgesomd. Uw coalitiepartner heeft dat ooit eens gedaan. Als het gaat over de rekening in de bus van de buur stoppen, dan zou het wel zijn gegaan over een rekening van meer dan 600 miljoen euro. Enfin, laten we dat even vergeten, want dat was 2008.

Minister-president, u weet toch dat de federale overheid op dit ogenblik gewoon uitgaven aan het afstoten is zonder dat die nog iets te maken hebben met de usurperende bevoegdheden. Men is de zaken aan het mengen. We weten waar het grote pakket van de usurperende bevoegdheden onder meer zit, namelijk in het stedenbeleid en in het preventief gezondheidsbeleid. Als ik dan het lijstje van minister Chastel bekijk, dan vind ik dat op zijn minst een zeer gemanipuleerde lijst. Ik hoop dat u zich volgende week niet laat rollen, minister-president. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, ik ben blij dat u de ontwikkelings-samenwerkingsprojecten nog eens hebt vermeld. U zegt dat dat tamelijk urgent is. Dat is een understatement. De middelen voor de ontwikkelings-samenwerkingsprojecten zijn stopgezet op 1 januari van dit jaar. Er zijn honderden mensen in die sector tewerkgesteld. Honderden studenten zitten in allerlei projecten in het buitenland. Honderden onderzoekers zijn ook in ons land werkzaam. Men schat dat men de lonen nog zal kunnen uitbetalen en de projecten nog zal kunnen laten lopen tot eind maart. U komt op 27 maart de eerste keer samen om daarover te praten. Dat lijkt mij rijkelijk laat, minister-president. Wat gaat er met al die mensen gebeuren vanaf 1 april? Kunt u me daar een antwoord op geven?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, dit stukje van de discussie gaat voort op wat we gisteren in de commissie Buitenlands Beleid hebben besproken. De universitaire ontwikkelings-samenwerking is inderdaad bijzonder dringend, collega Meuleman heeft dat terecht gezegd. U hebt zelf in uw antwoord gezegd dat het prioritair is, dat het erg belangrijk is en dat het erg snel moet gaan. Ik hoop in ieder geval dat we volgende week wat de universitaire ontwikkelings-samenwerking betreft al vooruitgang kunnen boeken, want ik deel hier namens mijn fractie de bezorgdheid van de universiteiten en de ontwikkelings-samenwerkingshelpers.

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Minister-president, het is een positief geluid dat het teruggetrokken wordt op een geleidelijke manier. Kunt u ook zeggen over hoeveel jaar dat zal gebeuren? Wat is hun voorstel?

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dat zijn allemaal heel interessante vragen, maar ik kan natuurlijk niet antwoorden wat ik nog niet weet. Eén ding is zeker, mijnheer Van Hauthem: ik zal me zeker niet laten rollen. *(Applaus bij CD&V en het Vlaams Belang)*

Samen met collega Muylers zal ik dat verhinderen, mocht iemand op het federale niveau de intentie hebben om ons te rollen.

Nu, lijstjes hier, lijstjes daar. Ik weet zeer goed dat het lijstje van minister Chastel volstrekt onaanvaardbaar is. *(Applaus bij CD&V, het Vlaams Belang en de N-VA)*

Dat lijstje is van tafel. Dat lijstje mag u verscheuren, dan moet u er ook niet meer naar verwijzen.

Ik weet zeer goed dat er een discussie is over hoeveel van die federale middelen er naar Wallonië gaan en hoeveel naar Vlaanderen. Wat als wij zouden zeggen wat ze mogen schrappen, en onze collega's zouden zeggen dat dat voor hen mag blijven doorgaan? Ik heb altijd gezegd dat wij inspanningen willen doen, maar dan samen met de andere deelstaten. U begrijpt toch dat ik daarover overleg wil plegen rond de tafel en dat ik niet zo naïef ben – wat u me mogelijk zou dwingen te zijn, maar dat ben ik niet – om zelf met iets te komen waardoor heel het debat een andere wending krijgt. Nogmaals, ik ga ervan uit dat ik volgende week of de weken daarop opnieuw tekst en uitleg mag geven.

Collega's, ik ben me zeer goed bewust van de hoogdringendheid van de Ontwikkelings-samenwerking. Ik heb gisteren nog contact genomen, nu de vergadering weer is verplaatst naar dinsdag. Ik hoop dat u er begrip voor hebt dat die vergadering is verplaatst. Ik kan daar niets aan doen. De federale collega's organiseren die. Ik heb veel begrip voor het feit dat die verplaatst is. Maar dinsdag moet er toch duidelijkheid komen over dat aspect. Ik zal daarop aandringen. Ik wil nog eens zeggen dat, wanneer een federale overheid engagementen aangaat over verschillende jaren, het heel moeilijk is, en wat mij betreft zelfs niet aanvaardbaar, om dat te stoppen in de loop van die periode en ervan uit te gaan dat iemand anders ze overneemt. Ik denk dat er andere, intelligentere formules denkbaar zijn. Laat de projecten misschien eerst uitdoven. Wij zullen de nieuwe projecten volledig op ons nemen. Ik heb van de federale collega's begrepen dat daarover het debat open is. De onderhandelingen zullen wat mij betreft in die richting worden gevoerd.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, collega's, zoals wel vaker bij een CD&V-politicus is het een 'enerzijds-anderzijdsverhaal'. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

U moet mij laten uitspreken. Enerzijds ben ik heel tevreden, mijnheer Van Rompuy. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Minister-president, u bent een assertieve schoonzoon. U hebt het lijstje verfrommeld en u hebt het in de prullenbak gegooid. Dat horen we graag, want er staan inderdaad zaken op die onaanvaardbaar zijn. Anderzijds begrijp ik niet waarom u niet met uw eigen lijstje zou komen. Dat is helemaal niet naïef. U hebt het zelf in 2008 voorgesteld. U hebt toen zelf gezegd dat u het allemaal overneemt als onderdeel van een federale sanering.

Collega's-fractieleden, buffers aanleggen: waar heb ik die idee opgedaan? Op de website van minister van Begroting Muylers staat het, lees het na: "Er staat ons een budgettair zwaar jaar te wachten omdat er overdrachten komen van usurperende bevoegdheden." We moeten dat financieel voorzien en ik zit nog altijd op mijn honger. Waar zijn de buffers voor de overdrachten van de bevoegdheden die u zult vragen? Het gaat niet om 'peanuts'. Het gaat om grootstedenbeleid, zoals mijn collega hier naar voren schuift, en om gezondheidspreventie.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, wij mogen dus, zoals u zegt, dit lijstje kapotscheuren. Het heeft lang geduurd eer we eraan geraakten. Dit trekt inderdaad op niets.

Wat nu de lijst zelf betreft, ik blijf erbij: men is op federaal vlak aan het bekijken hoe men een aantal uitgaven kan afstoten, uitgaven die al dan niet te maken hebben met usurperende bevoegdheden. Men zal vooral bekijken wat de andere deelstaten, vooral de Franse Gemeenschap maar ook het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, aankunnen. In functie daarvan zal men afstoten of niet afstoten. Dat is de realiteit.

U zegt dat u de uiteindelijke lijst niet kent. Minister-president, de federale minister van Financiën is Steven Vanackere. Ik kan mij niet voorstellen dat u niet eens de telefoon pakt en zegt: “Hallo, Steven, het is Kris hier. Hoe zit dat nu met dat lijstje?” U kent dat lijstje. Geef het ons ten minste mee. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de garantie dat de noodzakelijke investeringen door de gemeenten in de uitbouw en exploitatie van het rioolstelsel de volgende legislatuur zullen doorgaan

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, beste collega's, ik las vandaag in De Tijd dat de hoogmis van de rioleringswereld in Vlaanderen, de VLARIO-studiedag gisteren in Antwerpen, duidelijk maakte dat driekwart van onze gemeentebesturen niet van plan is om de volgende gemeentelijke legislatuur meer te investeren in de uitbouw, de exploitatie en het onderhoud van de rioolstelsels. Minister, als dat waar is, denk ik dat we met een levensgroot probleem zitten. We hebben recent in de commissie Leefmilieu nog gezien dat er een verdubbeling van het investeringsritme nodig is om de Europese doelstellingen te kunnen halen.

Uit dezelfde enquête bij de gemeenten bleek dat een op drie gemeenten pas zinnens is zijn huidige riolen te vervangen na 100 of zelfs 200 jaar. We hebben in het verleden allemaal gezien waartoe dat leidt: wegverzakkingen en verkeersellende tot en met. Het is geen optie dat we onze lokale besturen met de voeten laten slepen. Zij moeten wel degelijk aangepord worden om de uitbouw van het rioolnetwerk ter harte te nemen om de Europese doelstellingen te halen en om al het afvalwater op een gedegen manier te kunnen afvoeren. Minister, als dat niet gebeurt, zal ons dat heel duur te staan komen. Europa zal ons bij het niet halen van de richtlijnen een boete opleggen van 20 miljoen euro, 60.000 euro per dag. Die factuur zal uiteindelijk niet bij de gemeenten terecht komen maar bij u, bij de Vlaamse Regering.

We hebben in onze commissie al suggesties geleverd hoe we de gemeenten bij de les kunnen houden en hoe we kunnen zorgen voor een alternatieve financiering. Bijvoorbeeld door het invoeren van een vermijdbare heffing op zeer grote verharde oppervlakken die al het regenwater in de riolen lozen.

Minister, hoe kunt u garanderen dat de gemeenten toch bij de les blijven en dat zij de noodzakelijke investeringen zullen doorvoeren om onze Europese verplichtingen na te komen en om het rioolnetwerk in stand te houden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Martens, u baseert zich op de VLARIO-studiedag van gisteren. Ik was daar trouwens aanwezig. Daar is een bevraging gebeurd ter plaatse, per knop. Maar er is ook een wetenschappelijke bevraging gebeurd door de Vlaamse

Milieumaatschappij (VMM). Daaruit blijkt dat 60 procent van de rioolbeheerders en de gemeenten bereid is om middelen te investeren in rioleringen. Dat is veel geruststellender dan wat gisteren aan de deelnemers is gevraagd tijdens de VLARIO-dag. Ik heb nog altijd meer vertrouwen in een wetenschappelijke bevraging.

We hebben in de commissie al uitvoerig over dit onderwerp van gedachten gewisseld. U verwijst er zelf naar. U weet dat we de Europese doelstellingen moeten halen. Dat vraagt gigantische investeringen. De uitdaging om aan die Europese doelstellingen te voldoen, is er niet enkel op het vlak van waterzuivering, er zijn ook zaken als vergunningenbeleid, en bepaalde sectoren moeten bijkomende inspanningen doen.

Voor mij is het belangrijk dat er planmatig wordt gewerkt. Bij het begin van de volgende legislatuur moeten de gemeentebesturen een plan opmaken, zodat de prijzen niet onder druk komen, de werken goed kunnen worden gespreid en de markt niet oververhit geraakt. Ook belangrijk is dat de gemeenten volop inzetten op hun gebiedsdekkende uitvoeringsplannen. Die zijn volop in de maak, door de gemeentebesturen samen met de VMM. Ik hoop dat heel die planmatige aanpak effectief tot zijn recht kan komen.

Een ander belangrijk aspect is dat de bestaande rioleringen onderhouden en vervangen moeten worden. Ik verwijs naar de omzendbrief en de code voor goede praktijk die we hebben ingevoerd. Dat zijn twee belangrijke stappen die we hebben gezet.

U vraagt wat ik ga doen. Er staan 1400 projecten op de lijst, goed voor 1,8 miljard euro investeringen, die we vanuit Vlaanderen zouden moeten doen. We doen forse inspanningen, 210 miljoen euro per jaar, maar we hebben niet in één jaar 1,8 miljard euro ter beschikking. Gemeenten hebben 270 miljoen euro ter beschikking en moeten dat bedrag volop inzetten.

U verwijst naar de hemelwaterheffing, mijnheer Martens. Ook daarover hebben wij al uitvoerig van gedachten gewisseld. Die piste moet worden onderzocht. Ik ben geen voorstander van extra heffingen. Het is mee opgenomen in het regeerakkoord. Laat ons rustig onderzoeken hoe dat op een haalbare manier mogelijk is en kijken of het eventueel in de toekomst kan worden ingevoerd, maar in deze legislatuur zal dat niet gebeuren.

De heer Bart Martens: Ik ben blij dat u net als ons planmatig te werk wilt gaan, minister. Wij geloven ook sterk in die gebiedsdekkende rioleringuitvoeringsplannen, die in opmaak zijn. Maar papier is geduldig. We hebben een stok achter de deur nodig om de gemeenten die weigeren uitvoering te geven aan die plannen, aan te zetten tot concrete daden. We hebben destijds, minister, gevraagd aan de Vlaamse Regering in dit parlement om te zorgen voor een ambtshalve indeplaatsstelling van lokale besturen die ook na aanmaning weigeren hun taken op het vlak van uitbouw van rioolnetten ter harte te nemen. Ik denk dat u die resolutie in maart 2008 nog zelf mee hebt ingediend. Zo'n stok achter de deur hebben we nodig.

We kunnen twijfelen aan het wetenschappelijke gehalte van de enquête van gisteren. Er waren nochtans 700 aanwezigen. Zo weinig is dat niet. Als de VMM-bevraging leert dat slechts 60 procent van de lokale besturen bereid is om extra te investeren, terwijl we volgens de VMM een verdubbeling van het investeringsritme nodig hebben, denk ik dat we meer nodig hebben om alle lokale besturen tot daden aan te zetten.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, het is inderdaad belangrijk dat er een planmatige aanpak is, zodat er gespreid kan worden geïnvesteerd. Onze gemeenten en steden staan voor gigantische financiële uitdagingen. Het is heel belangrijk dat zij door het Vlaamse Gewest zo goed mogelijk worden ondersteund in het uitvoeren van hun saneringstaken. Uiteraard hebben gemeenten en gemeentelijke rioolbeheerders hun gemeentelijke autonomie om zelf hun rioleringen te onderhouden en uit te breiden, maar het is wel heel belangrijk dat het Vlaamse Gewest hen maximaal steunt.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Collega Martens heeft net gewezen op het recent onderzoek door de VMM waaruit blijkt dat de mensen nog steeds te weinig beseffen hoe belangrijk waterzuivering en rioleringen wel zijn. We moeten samen met de gemeenten het draagvlak bewaken om daarin te blijven investeren. Ik wil mevrouw De Vroe even tegenspreken. Het spreekt vanzelf dat de Vlaamse overheid zal blijven investeren, maar tegelijkertijd moeten we een kat een kat blijven noemen en beseffen dat het in de eerste plaats de gemeenten zijn die hun verantwoordelijkheid moeten dragen. Dat kunnen ze door de saneringsbijdrage licht te verhogen. Daartoe is er nog de nodige ruimte. Daarnaast kunnen ze ook putten uit eigen middelen.

Ik herhaal dus nogmaals dat we in alle eerlijkheid moeten zeggen dat het de gemeenten zijn die hier de kar moeten trekken.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Een drietal weken geleden werd in de commissie Leefmilieu nogmaals over deze problematiek gedebatteerd. U hebt toen geantwoord dat het in de eerste plaats aan de gemeenten en aan de gemeentelijke rioolbeheerders toekomt om hun rioleringen aan te leggen en te onderhouden.

VLARIO meldt evenwel dat de budgetten die beschikbaar zijn voor rioolwaterzuivering, te laag zijn. Op de studiedag van VLARIO is gebleken dat een ernstig financieringstekort dreigt te ontstaan. Nochtans dwingt Europa ons tegen 2015 alle waterlichamen in goede staat te brengen. Hoe zal dat concreet verwezenlijkt worden? Waar zal de Vlaamse Regering die 2 miljard euro per jaar tegen 2015 vinden?

De voorzitter: Mijnheer Huybrechts, mag ik u er aan herinneren dat u slechts één vraag mag stellen?

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik heb u gisteren in de commissie Leefmilieu gefeliciteerd met uw standpunt over de broeikasgasreductienorm van 30 procent. In dit dossier rond waterzuivering danst u evenwel steeds rondom de hete brij. We weten vandaag dat we voor een gigantische investering staan waarin de gemeenten hun verantwoordelijkheid zullen moeten nemen.

VLARIO heeft berekend dat het hier om ongeveer 9,9 miljard euro gaat tot 2027. Welnu, heel wat gemeenten bevinden zich thans in een crisis. Niet alleen vanwege hun financiële situatie, maar omdat bijvoorbeeld een veel te duur gemeentehuis werd gebouwd.

Wat gaat u doen als die noodzakelijke investeringen door gemeenten in rioleringen niet plaatsvinden? De piste van de hemelwaterheffing is perfect te vermijden, maar is wel voordelig voor ons rioleringssysteem.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: De meeste uiteenzettingen in dit dossier worden gehouden vanuit leefmilieuoogpunt. Ook de rioleringssubsidies worden hoofdzakelijk vanuit dit leefmilieuoogpunt bekeken. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat heel wat projecten die mede door de gemeenten worden aangedragen, ook vanuit nog andere aspecten worden benaderd. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan bovenlokale of veiligheidsaspecten. Moet ook daar niet de nodige aandacht aan worden besteed? Ik denk bijvoorbeeld aan doortochtprogramma's of de heraanleg van de schoolomgeving. Moet ook daar geen goedkeuring vanuit Vlaanderen worden verleend?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, uit de waterfactuur putten de gemeenten ook inkomsten die zij kunnen herinvesteren in riolering. In totaal gaat het hier om 270 miljoen euro per jaar die ter beschikking staat van de lokale besturen. Mocht elke gemeente het maximum toelaatbare aanrekenen, dan gaat het zelfs om 320 miljoen euro.

De gemeenten moeten de saneringsbijdrage opnieuw investeren. Daarnaast moeten natuurlijk ook een aantal algemene middelen van de lokale besturen of rioolbeheerders worden geïnvesteerd in rioleringen. Uit de bevraging van de VMM blijkt dat 0,6 procent van de algemene middelen van de algemene besturen geïnvesteerd wordt in riolering. Dat is bijzonder laag. Er kan nog een bijkomende inspanning worden geleverd. Via de omzendbrief Code Goede Praktijk worden ook wel incentives gegeven aan lokale besturen om er effectief werk van te maken.

Investerings in rioleringen, waterzuivering, dat zijn in de eerste plaats gemeentelijke verantwoordelijkheden. Ik heb wel vertrouwen in lokale besturen. Mijnheer Martens, mijnheer Sanctorum, ik heb een beetje de indruk dat u wat wantrouwig bent. Ik geloof in die lokale besturen. We hebben goede bestuurders, die ook weten wat goed is voor hun gemeente, en dat ze ook absoluut willen investeren in waterzuivering. Op de studiedag waar die vraag werd gesteld, waren 700 mensen aanwezig. Die vertegenwoordigden niet allemaal gemeentebesturen. Ook ik was daar aanwezig. Als men dan vraagt of men zo maar meer geld wil investeren, dan kan die vraag in alle richtingen worden geïnterpreteerd. Ik ben dan ook niet verbaasd dat het antwoord neen was. De vraag moet beter worden geplaatst. Op dat vlak heb ik veel meer vertrouwen in de wetenschappelijke bevraging door de VMM. Daarin wordt een heel andere tendens aangegeven.

Er werd ook verwezen naar de deadline van 2015. Ik wil toch enige nuancering aanbrengen. U weet dat we twee keer op basis van de planmatige aanpak een uitstel kunnen krijgen. Eigenlijk is de deadline voor Europa 2027. Wat gaan we doen? Ik heb gezegd dat het niet alleen over waterzuivering gaat. Het gaat ook over een vergunningenbeleid, over een aantal economische sectoren in Vlaanderen, die ook bijkomende inspanningen moeten doen. Op al die vlakken werken wij en wordt ook absoluut uitvoering gegeven aan wat Europa ons oplegt.

Binnenkort zal trouwens het nieuwe Milieurapport Vlaanderen (MIRA-rapport) worden bekendgemaakt. U zult zien dat op dat vlak de tendens inzake de toestand van onze waterlopen positief is.

Collega's, ik wil nog eens herhalen dat ik geen voorstander ben om nog maar eens een nieuwe heffing op te leggen. De waterfactuur is al hoog. Ik krijg van een aantal collega's vragen over de hoogte van de waterfactuur. Mijnheer Martens, van u krijg ik nu de vraag om een extra heffing op te leggen, zodat de factuur nog hoger wordt. Dat staat niet in het regeerakkoord. Ik denk niet dat we die tijdens deze legislatuur moeten invoeren. Als er een piste kan worden bewandeld, moeten we de zaak goed bekijken en zien dat ze administratief en in de praktijk kan worden uitgevoerd.

Collega's, de uitdagingen zijn groot. 1400 projecten staan bij mij momenteel op de lijst. In totaal zou ik 1,8 miljard euro moeten hebben om al die gemeentelijke projecten bijkomend te financieren. Ik heb 210 miljoen euro per jaar. Mijnheer de Kort, we moeten prioriteiten vastleggen. We doen dat op basis van een aantal objectieve criteria: we kijken wat economisch verantwoord is, wat het meest ecologische effect heeft, wat ter plaatse de toestand van het water ten goede komt. Daarnaast proberen we ook te kijken waar we lokale, gemeentelijke projecten kunnen koppelen aan gewestelijke projecten. U doet de suggestie om ook rekening te houden met verkeersveiligheid en veiligheid tout court. In een aantal gevallen wordt dat punt meegenomen. Het blijft echter een moeilijke oefening om een goede rangschikking te geven aan de 1400 projecten. Het is niet altijd evident om al die trajecten, die dikwijls ook de aanleg van fietspaden met zich meebrengen – en dat zijn natuurlijk goede investeringen –, telkens te koppelen aan een rioleringsdossier. Het is niet altijd evident om te wachten op de subsidie van het gewest. De lokale besturen moeten zelf zien wat de prioriteiten zijn, welke rioleringen ze eerst aanpakken, en moeten zelf met de saneringsbijdrage een deel van de verantwoordelijkheid opnemen.

Samengevat, ik heb vertrouwen in de lokale besturen. Dat neemt niet weg dat we waakzaam moeten zijn, dat we ervoor moeten zorgen dat die planmatige aanpak loont, dat die ook wordt

uitgevoerd. Ik heb er alle vertrouwen in dat de lokale besturen dat zullen doen. Gisteren heb ik de lokale bestuurders opgeroepen om vanaf de volgende legislatuur, begin 2013, te voorzien in een goede planmatige aanpak, te zorgen voor een spreiding over een periode van zes jaar, zodat er een zo groot mogelijk effect is op onze waterlopen.

De heer Bart Martens: Als het een beetje meezit, krijgen we van Europa de toestemming om de inspanningen tot 2027 te spreiden. We krijgen dan twee keer een periode van zes jaar uitstel. Dat is voor Europa ook de uiterste limiet. Maar de VMM heeft ook uitgerekend dat tot 2027 niet minder dan 9,9 miljard euro moet worden geïnvesteerd, terwijl de gemeentelijke saneringsbijdrage in diezelfde periode maar 5,5 miljard euro aan opbrengsten zou genereren.

Met andere woorden, er is een tekort van 4,4 miljard euro, zelfs als alle gemeenten het maximum aan gemeentelijke saneringsbijdragen op de drinkwaterfactuur zouden innen. Nu kunt u zeggen dat u er alle vertrouwen in hebt dat al die lokale besturen die 4,4 miljard euro in die periode gaan bijpassen uit hun algemene middelenbegroting. Ik twijfel daar zeer sterk aan.

Minister, het klopt dat die vermijdbare heffing op niet van het riool afgekoppelde verharde oppervlakten niet in het regeerakkoord stond. Het stond wel in een resolutie van maart 2008, die hier kamerbreed is gesteund. Het gaat om een vermijdbare heffing. Als de exploitanten van die verharde oppervlakten erin slagen om dat regenwater plaatselijk te infiltreren, moet het rioolstelsel ook minder groot worden gedimensioneerd en kunnen we heel wat investeringskosten uitsparen. Dat is een positieve zaak voor de drinkwaterconsumenten.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stijgende werkdruk bij de professoren en het dreigende kwaliteitsverlies bij de masterproefbegeleiding

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, collega's, in het laatste nummer van Veto heb ik deze week kunnen lezen dat de werkdruk op de professoren bijzonder hoog is, zeker wanneer we dat linken aan de tweejarige masters en de begeleiding van de masterproef. Enkele voorbeelden: als studenten hun promotor willen zien, hebben ze bijvoorbeeld een afspraak om 7 uur 's ochtends. Bepaalde faculteiten klokken af op 19 of 20 studenten om te begeleiden, vanwege de druk die daarmee gepaard gaat. Zo zijn er nog wel enkele tekenen aan de wand.

Professor Bart Maddens gaat volledig mee in deze thematiek. Hij zegt dat het nog erger gaat worden doordat de invoering van de tweejarige masters hierin een element is. De thematiek is niet nieuw. Minister, ongeveer een jaar geleden hebt u in de plenaire vergadering gezegd dat u weet dat de werkdruk bij de professoren bijzonder hoog is en dat u met de onderwijsinstellingen een overleg zou hebben en dat u zou uitzoeken wat op termijn mogelijk is.

Minister, wat is de evolutie in deze thematiek in het licht van de tweejarige masters?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Als we tweejarige masters invoeren, kunnen we dan garanderen dat de kwaliteit blijft? Ik kan dat niet zelf absoluut garanderen, want ik ben niet rechtstreeks verantwoordelijk voor de kwaliteit in de universiteiten, wel onrechtstreeks. Rechtstreeks is dat een verantwoordelijkheid van de universiteiten zelf. Dat is de vrijheid van onderwijs. Wanneer we goedkeuren om te verlengen, moet er aan een aantal vereisten worden voldaan. De kwaliteit moet dan worden gewaarborgd.

U mag niet vergeten dat, als we naar tweejarige masters zouden gaan, er meer financieringspunten komen in het huidige financieringssysteem, waardoor ze meer middelen krijgen om meer omkadering aan te wenden. De komende jaren zitten we in een enorm groeipad: er zullen maar liefst 1000 ZAP'ers (zelfstandig academisch personeel) bij komen. De universiteiten kunnen zelf ook meer doen door bijvoorbeeld te rationaliseren in het aanbod, door meer afspraken te maken over de verschillende universiteiten heen. Als er tweejarige masters komen, verwacht iedereen dat er heel wat manama-opleidingen zullen indalen en verdwijnen. Dat betekent dat er onderwijs- en begeleidingscapaciteit zal vrijkomen. De afgelopen jaren zijn er enorm veel doctorandi en postdocs bij gekomen. Ook die kunnen worden ingeschakeld voor het begeleiden van de masterproef.

Tot slot hebben de universiteiten er in een innovatief beleid alle belang bij om te kijken wat er elders in de wereld gebeurt. Je merkt sterk dat er vragen worden gesteld over de wijze waarop je gestandaardiseerde informatie overbrengt in de klas. Herinner u het debat dat we in oktober hadden over de webclasses. Daar kan nog veel creatiever mee worden omgegaan vanuit een actief en niet vanuit een defensief beleid.

Met de middelen die we hebben, zie ik mogelijkheden om te ondersteunen. Ik wil de werklust niet minimaliseren, maar ik vind niet dat je de schrik moet aanjagen dat als er tweejarige masters komen, alles problematisch zal worden, want dat is niet het geval.

Mevrouw Vera Celis: Minister, u haalt heel wat elementen aan waar marge en ruimte is. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) heeft naast het ondersteunen van de masters, ook een enorme bezorgdheid geuit over de stageplaatsen.

Ik hoop dat de mensen en de middelen die er zullen bijkomen, effectief de nood zullen kunnen lenigen. De minister beseft allicht ook dat de studentencapaciteit ten gevolge van de flexibilisering van het onderwijs enkel zal toenemen. Ik hoop dat dit allemaal kan worden opgevangen met de mogelijkheden die de minister net heeft aangegeven.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, op basis van mijn eigen ervaringen kan ik de woorden van professor Maddens enkel bevestigen. De werkdruk op de docenten is enorm gestegen. Dit uit zich vooral in de humane wetenschappen, waar er een enorme explosie van studenten is. Aangezien die studenten allemaal moeten worden bediend, moeten docenten al om 7 uur afspraken maken. Voor studenten is dat midden in de nacht.

Het antwoord van de minister heeft me niet ten volle overtuigd. De minister weet dat de ratio tussen studenten en docenten cruciaal is voor de kwaliteit. Een stijging van het aantal docenten vergt een stijging van de middelen voor de universiteiten. Een andere mogelijkheid is de beperking van de toegang tot de universiteit. Op die manier kunnen we ervoor zorgen dat een aantal studenten die er eigenlijk niet moeten zitten, er ook niet zitten. Op dat vlak zet hij echter geen enkele stap.

De minister moet er rekening mee houden dat de taken van de docenten ten gevolge van de gestegen eisen, bijvoorbeeld in verband met schakeljaren en dergelijke, enorm gecompliceerd zijn geworden. De minister zal hier iets aan moeten doen.

Tot slot wil ik erop wijzen dat professoren op 65 jaar met pensioen moeten gaan. Dit is een probleem waar de minister iets aan zou kunnen doen. Daar wenkt immers een sterke arbeidsreserve die kan worden ingezet om de nood te lenigen.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, ik wil even ingaan op de insinuerende wijze waarop mevrouw Celis haar actuele vraag heeft gesteld. Ze gaat er blijkbaar van uit dat de verlenging de facto voor elke aanvraag zal worden toegekend. Ik zou de minister dan ook willen vragen eens een duidelijke stand van zaken in verband met de aanvraagprocedure te geven. Volgens mij heeft hij ook nog geen duidelijk antwoord in verband met de timing gegeven.

Ik wil ook even verwijzen naar het debat dat we in de commissie Onderwijs hebben gevoerd. De meerderheid, en dan zeker onze fractie, heeft gevraagd zeer behoedzaam met deze aanvragen tot verlenging tot een tweejarige masteropleiding om te gaan. Die aanvragen moeten individueel worden bekeken en aan de vooropgestelde criteria worden getoetst. Een commissie moet dit allemaal onderzoeken.

De kern van de zaak is dat de verlenging enkel kan worden toegekend indien kan worden aangetoond dat dit noodzakelijk is om de kwaliteit van de opleiding te garanderen. Volgens mij is dit uitzonderlijk. Het gaat zeker niet om lineaire beslissingen in verband met alle aanvragen. Ik ben in elk geval zeer nieuwsgierig naar de stand van zaken in verband met de procedure.

Minister Pascal Smet: Ik heb de adviezen ontvangen van de commissie die de doelmatigheid en de kwaliteit van de opleidingen nagaat. Ik verwacht hiermee op relatief korte termijn, in de loop van de komende weken, voor een beslissing naar de Vlaamse Regering te zullen kunnen stappen. Hoewel ik niet op de details wil ingaan, kan ik al meedelen dat niet alle aanvragen positief zijn beoordeeld. We stellen immers kwaliteitseisen. Een aanvraag leidt niet automatisch tot een goedkeuring. Dat zal ook in de toekomst niet het geval zijn.

Wat de opmerking van de heer Bouckaert betreft, zou ik hier een oproep willen doen. Ik richt me daarom niet tot hem persoonlijk. Indien hij langer wil werken, mag hij dat. Hij heeft dat trouwens in het verleden al eens gezegd. Ten gevolge van het federale regeerakkoord zal de regelgeving worden gewijzigd en zal hij in de toekomst langer kunnen werken. Dat zal in de toekomst geen probleem zijn.

Indien we aan onze universiteiten en onze hogescholen innovatief willen zijn, wat ik overigens hoop, moten we wel eens durven nadenken over de wijze waarop we lesgeven. Ik zeg dit met enige schroom. Een minister van Onderwijs moet professoren, docenten of leerkrachten niet meteen vertellen hoe ze les moeten geven. De Grondwet zet hier een rem op. Dit belet ons uiteraard niet hierover ideeën te hebben.

Volgens mij zijn er in elk geval nog wat mogelijkheden. Ik zie wat in gerenommeerde universiteiten in het buitenland gebeurt en ik hoor wat mijn collega's me hierover vertellen. Als een professor in een auditorium voor 1000 of 800 studenten staat, moeten we ons toch afvragen of die basisoverdracht niet op een andere manier kan worden geregeld. De tijd die op die manier kan vrijkomen, kunnen professoren, assistenten en ander personeel dan aanwenden om aanvullend te werken.

Ik denk dat we daar nog heel wat innovatieve mogelijkheden liggen hebben op dit moment, maar dat we daar momenteel niets mee doen. Innovatie betekent voor mij niet: dezelfde dingen op een andere wijze. Innovatie betekent voor mij andere dingen doen en andere dingen beter proberen te doen. Ook voor Vlaanderen ten opzichte van de wereld, ligt daar een mooie weg om vanuit ons kwaliteitsvol onderwijs op een andere manier proberen les te geven. Ik weet dat men in veel andere landen in de wereld deze denkoefening maakt. Waarom zouden we die bij ons niet kunnen maken?

Samengevat. Ik denk dat we moeten luisteren naar wat men zegt over de werkdruk. Ik denk dat het niet zo is dat we kunnen zeggen dat er door de tweejarige masters plotseling enorm veel werkdruk bij zal komen. Er is een oproep om anders te gaan werken, om daarover na te denken vanuit een offensieve houding, niet vanuit een defensieve houding. Er is natuurlijk ook de uitdaging voor iedereen om tot een betere studiekeuzebegeleiding en leerlingenbegeleiding te komen, maar daar komen we bij de volgende vraag op terug.

Mevrouw Vera Celis: Ik kan me in uw antwoord vinden, minister. Het is inderdaad belangrijk dat we bekijken welke studenten instromen. Anderzijds denk ik dat iemand die al tot in de masterjaren geraakt is, toch al een en ander bereikt en gepresteerd heeft. De kwaliteitsbewaking van de masterproef is enorm belangrijk, fundamenteel zelfs, voor de toekomst van de studenten. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het toenemend aantal jongeren dat een diploma secundair onderwijs probeert te halen via de examencommissie of het tweedekansonderwijs

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, minister, collega's, door een antwoord op een schriftelijke vraag van mevrouw Meuleman was er gisteren in de pers nogal wat heisa over het stijgende aantal studenten die een diploma secundair onderwijs proberen te halen via de middenjury of het tweedekansonderwijs.

De aantallen stijgen enorm en u verwijst voor de oorzaak daarvan naar de ongekwalificeerde uitstroom. Om die uitstroom is het mij nu te doen. We kennen dat fenomeen al heel lang en we zeggen al heel lang dat er dringend actie moet worden ondernomen. We zien dat de cijfers blijven stijgen. Ze zijn hoger bij jongens dan bij meisjes, maar de kloof dicht, de laatste tijd zijn er meer meisjes die ook ongekwalificeerd uitstromen. Uit een aantal studies kennen we de profielen van deze doelgroep, maar toch blijven heel gerichte acties uit.

U zult misschien verwijzen naar de hervorming van het secundair onderwijs, maar het kan niet de bedoeling zijn om daarop te wachten. Die zal immers nog een hele tijd duren en ondertussen blijven de jongeren in hoge mate ongekwalificeerd uitstromen.

Mijn heel concrete vraag aan u, minister, is of u denkt om op heel korte termijn actie te ondernemen ten aanzien van deze doelgroep om de jongeren gericht te begeleiden naar een bepaalde studie- en beroepskeuze, want daar hebben ze blijkbaar heel erg nood aan.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, mevrouw Vanderpoorten, ik zal niet al te veel zeggen over de hervorming van het secundair onderwijs, maar dat is natuurlijk het echte antwoord op uw vraag, omdat we deze kwestie op een structurele wijze moeten aanpakken. Had u dat in het verleden al gedaan, dan hadden we nu misschien andere cijfers.

Dit betekent niet dat we wachten op de hervorming van het secundair onderwijs. Ik denk aan iets dat in de scholen wellicht nog te weinig wordt gebruikt. We hebben het mogelijk gemaakt om een flexibilisering in de leertrajecten in het secundair onderwijs in te vullen. U herinnert zich dat, u hebt het ook toegejuicht bij de invoering ervan in Onderwijsdecreet XXI. We hebben aan de scholen een instrument gegeven om veel meer trajecten op maat van de leerlingen te maken. Als u met een doelgroepenbeleid bedoelt dat we een groep identificeren om heel specifiek iets te doen op basis van objectieve kenmerken, dan zal dat niet werken. Als u met doelgroepenbeleid wilt zeggen dat we meer op maat moeten werken met kinderen die aan kenmerken voldoen, dan ben ik het met u eens – en ik zie dat u dit bedoelt. Eigenlijk hebben we de mogelijkheid daartoe, vooruitlopend op de hervorming van het secundair onderwijs, structureel in onze onderwijswetgeving mogelijk gemaakt. Alleen zijn er nog te weinig scholen die er gebruik van maken.

We zijn met nog iets anders gestart en daar verwacht ik veel van. Eigenlijk is het secundair onderwijs al een beetje te laat, dat stellen we heel duidelijk vast bij de voorbereiding van de hervorming. Iedereen is het ermee eens dat we meer moeten doen in de laatste graad, de laatste twee jaar, van het basisonderwijs.

Ik denk dat de projecten die wij in de mijnstreek, Antwerpen, Brussel en Gent zullen opstarten om de kinderen toe te staan de eindtermen te behalen, veelbelovend zijn.

Ten derde: inzake de uitrol van de talennota – in verband met de taalachterstand van kinderen – heeft de Vlaamse Regering concrete afspraken gemaakt. Die zullen de komende jaren worden uitgevoerd, want een van de redenen van die ongekwalificeerde uitstroom is dat kinderen de Nederlandse taal onvoldoende beheersen. Daarnaast lopen nog heel wat andere acties. Wij zitten niet stil. Ik ben het met u eens om niet te wachten op de hervorming, maar dat is wel het sluitstuk. En nogmaals: het structureel mogelijk maken van de flexibilisering van de leertrajecten in het secundair onderwijs wordt wellicht te weinig gebruikt om het probleem te remediëren.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, u gaf een aantal hoopgevende signalen. Het is inderdaad in het basisonderwijs dat wij van start moeten gaan. In de commissie is daar al dikwijls over gesproken en wij zijn het daarover eens. Ook de flexibilisering is een goed element. Alleen vind ik dat het allemaal weinig concreet is en zou ik willen vragen om die acties zichtbaarder te maken, zodat het voor de leerlingen en de leerkrachten allemaal wat duidelijker wordt.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit mij graag aan bij de vraag. Het tweedekansonderwijs biedt mogelijkheden aan 'moeilijke' groepen. De examencommissie heeft een cruciale rol om ervoor te zorgen dat mensen die anders met problemen in de samenleving zouden kampen, een tweede kans te geven. Minister, u kent wellicht de mensen die gebruikmaken van de trajecten op maat. Het gaat om mensen die men erg moeilijk kan motiveren om een getuigschrift of diploma te behalen. Ik vraag u om hard in te zetten op het in een vroeg stadium bereiken van die moeilijke groep, zodat zij niet uitvallen en naar het tweedekansonderwijs moeten.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik ben het grotendeels met u eens. U zegt dat de oorzaak van de toename de grote uitstroom uit het secundair onderwijs is: ongeveer 13,5 procent. U zegt ook dat het antwoord erop de hervorming van het secundair onderwijs is. Wij wachten al zeer lang op een nota daarover. Wij zouden over het onderwerp een bijzondere commissievergadering houden, maar die is al drie keer uitgesteld omdat er geen basisnota is. Dat baart mij wat zorgen.

Ik ben het met u eens dat die hervorming absoluut noodzakelijk is. Eerst moeten wij het reguliere onderwijs hervormen. Ik wil dus graag weten of alles volgens plan verloopt. Bent u nog steeds van plan om die hervorming nog tijdens deze legislatuur door te voeren? Zal het gaan om de grondige hervorming die wij echt nodig hebben?

Voorts is het zo dat het vangnet van het tweedekansonderwijs het niet doet. Slechts 3 op 100 leerlingen die via het tweedekansonderwijs of de examencommissie het diploma secundair onderwijs proberen te halen, slagen daarin. Hoe wilt u daaraan remediëren?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, de ongekwalificeerde uitstroom is inderdaad een probleem. Maar een nog groter probleem ontstaat wanneer jongeren geen aansluiting bij de arbeidsmarkt vinden. Minister, mevrouw Meuleman, ik denk dat het een illusie is te denken dat u alle problemen zult oplossen met de hervorming van het secundair onderwijs – waarmee ik niet wil zeggen dat u daar niet verder aan mag werken. Ik denk dat het essentieel is om voor een grote groep jongeren niet enkel aandacht te besteden aan de flexibilisering, maar ook aan alle vormen van deeltijds werken en leercontracten in het bijzonder.

Als we voor die piste kiezen, zullen er voor jonge mensen veel meer mogelijkheden zijn om wel een aansluiting te vinden op de arbeidsmarkt. Jammer genoeg is daar onvoldoende aandacht voor. Uw beleid, minister, mag daar meer aandacht en middelen aan schenken.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, u hebt al gezegd dat er een decreet is waardoor scholen in het secundair onderwijs er flexibeler mee kunnen omgaan, maar hoeveel scholen in Vlaanderen passen dat decreet al toe? Daar zit volgens mij een probleem. De mogelijkheden die de scholen hebben, worden in de praktijk niet gerealiseerd.

We mogen van de hervorming van het secundair onderwijs niet alle heil verwachten. Het secundair onderwijs gaat tot veertien jaar, en daar moeten we dan die ongekwalificeerde uitstroom proberen te beperken en de juiste richting proberen te bepalen, mar het gaat hier veel verder. We zouden beter nakijken hoe het decreet waar u het over hebt, beter kan worden toegepast, zodat de scholen het watervalstelsel beter kunnen tegengaan.

Minister Pascal Smet: Ik vind het op zich niet problematisch als mensen die het in het secundair onderwijs om de een of andere reden niet lukt, zich proberen te herpakken en via tweedekansonderwijs toch een diploma proberen te behalen. Op zich is dat een goede evolutie. Je hoort vaak van jongeren die dat doen, dat zij het secundair onderwijs te schools vinden en dat ze gemakkelijker aansluiting vinden bij het volwassenenonderwijs. Het klopt dat de cijfers niet bemoedigend zijn, maar op zich is het geen problematische vaststelling dat jongeren daarnaartoe gaan.

Mevrouw Meuleman, ik ben blij dat u het eens bijna volledig met mij eens bent. Wij hebben inderdaad gezegd dat de nota over de hervorming van het secundair onderwijs er voor de paasvakantie zou komen. Laat mij meteen zeggen dat we dat over de paasvakantie zullen tillen. Dat heeft alles te maken met het leerkrachtenloopbaanpact en de onderhandelingen die we op dit moment voeren over tbs en waar ik de komende weken druk mee bezig zal zijn. Daardoor zullen we die nota niet voor het paasreces kunnen finaliseren.

Ik weet niet over welke vergaderingen u het hebt. Het ligt in elk geval niet aan mij dat ze zijn afgelast.

De mogelijkheden die de huidige regelgeving biedt rond flexibele leertrajecten in het secundair onderwijs worden inderdaad te weinig toegepast in de scholen. Het is een vrij recente regelgeving. Wellicht zijn scholen dat nog niet gewoon. Ze moeten nog bekijken wat dat geeft en zo meer. Ik zal met de onderwijsverstrekkers bekijken of we daar niet wat meer sensibilisering rond kunnen doen. Er zijn goede voorbeelden van scholen die dat doen, maar het zullen er niet veel zijn, dat ben ik met u eens.

Mijnheer De Meyer, deeltijds leren en werken is inderdaad een belangrijke optie. We willen dat in de hervorming van het secundair onderwijs volwaardig meenemen in het toekomstige aanbod van het secundair onderwijs, juist om dat als een volwaardige piste mogelijk te maken. Veel mensen beschouwen dat op dit moment niet als een volwaardige keuze. Dat moeten we veranderen. We kunnen dat doen door het statuut op te waarderen door het mee te nemen in het reguliere aanbod van het secundair onderwijs.

Een aantal collega's hebben er al terecht op gewezen dat het eigenlijk allemaal begint in het basisonderwijs. Het wordt meer en meer duidelijk dat, als we de hervorming van het secundair onderwijs willen doen slagen, we ook moeten kijken naar het basisonderwijs, en in het bijzonder de laatste twee jaren ervan. Het is heel belangrijk om een zachte overgang te maken van die laatste twee jaren naar de eerste twee jaren in het secundair onderwijs, en om daar een zeker continuüm van te maken.

Dat moeten we nu ook meenemen in de hervorming. Wat voor mij heel belangrijk is voor de toekomst, is alles wat de kennis van het Nederlands betreft. Daarom moeten we ook die talennota heel goed uitrollen. Het is absoluut belangrijk nog veel meer tijd en energie te besteden aan de vertraging die kinderen oplopen omdat ze onvoldoende goed het werkmiddel van het Nederlands beheersen, niet omdat ze minder slim zouden zijn. U zult me niet horen zeggen dat dit de enige reden is, maar het is wel een belangrijke reden.

Ik verwacht toch ook wel wat van de begeleiding die we onder meer samen met de collega's van Welzijn en Steden, en ook samen met minister Lieten, willen doen op het vlak van de armoedebestrijding. We willen heel wat inzetten op de begeleiding van kansarme gezinnen. Vaak heeft dit immers ook te maken met de thuiscultuur, met het ontbreken van een studiecultuur. Ook op dat vlak zullen we de komende maanden een aantal initiatieven ontwikkelen.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, mevrouw Meuleman mag niet meer antwoorden, maar ik weet dat ze natuurlijk de nota bedoelt die de meerderheid in dit parlement heeft aangekondigd en die is uitgesteld. Dat wijst er toch wel op dat er binnen de meerderheid een meningsverschil is over het secundair onderwijs. Dat is alleszins mijn idee daarover.

We wachten af. Voor de rest heeft mevrouw Pehlivan gelijk: het volstaat niet een ontwerp van decreet goed te keuren. Scholen moeten ook worden gesensibiliseerd en gestimuleerd om daar ook werk van te maken. Ik denk dat men op dit vlak dus alleszins een tandje moet bijsteken.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de mogelijke toetreding van de VRT tot een betalend digitaal nieuwsplatform met deredactie.be

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, geachte leden, via de pers vernamen we gisteren dat de mediabedrijven in Vlaanderen van plan zijn te beginnen met een platform waarop ze alle nieuwssites van de kranten, de tijdschriften en de audiovisuele media zouden willen samenbrengen, maar dat wel betalend. Op zich is daar niets op tegen. Dat bestaat blijkbaar ook al in het buitenland. Slowakije en Slovenië worden genoemd. Dit zou ook aansluiten bij uw nieuwe initiatief van het Vlaams Media Innovatie Centrum (MIX).

Dat is allemaal goed. Het is zeker ook begrijpelijk dat commerciële bedrijven geld in het laatje willen en die sites dus betalend maken. Het wordt echter misschien een probleem als ook de nieuwssite van onze openbare omroep, www.deredactie.be, daarbij zou worden betrokken. Dat dit zo is, wordt alleszins gemeld. Minister, ik vraag me af of dat kan. In de beheersovereenkomst wordt daar niets over gezegd. Kan het dat een nieuwssite van onze openbare omroep, die normaliter beschikbaar is zonder dat men daarvoor moet betalen, toetreedt tot een platform waarvoor moet worden betaald?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: De suggestie is opgedoken naar aanleiding van de lancering van het MIX. Dat is een innovatieplatform dat we in het leven hebben geroepen en dat vorige week is opgestart. Daarbij is het de bedoeling middelen beschikbaar te maken voor innovatief en vooral toepassingsgericht onderzoek, op vraag van de mediabedrijven. We hebben heel duidelijk gekozen voor het oprichten van een programmacommissie, waar de mediabedrijven zelf in vertegenwoordigd zijn en zelf beslissen welke projecten ze willen onderzoeken met het oog op het toepasbaar zijn in Vlaanderen.

Ik weet dat een aantal mediabedrijven, vooral van de geschreven pers, geïnteresseerd zijn in het onderzoeken van mogelijke toepassingen om een dergelijk platform samen te ontwikkelen. Dat roept een aantal vragen op. Wat moet er qua technologie gebeuren opdat een dergelijk platform zou kunnen werken? Hoe kan men ervoor zorgen dat er sprake is van een goed en gebruiksvriendelijk systeem, waarbij gebruikers via het internet op een veilige

manier heel kleine betalingen kunnen doen zonder dat ze grote kosten hebben? Als al die vragen beantwoord zijn en de programmacommissie vindt dat een interessant project om te onderzoeken, dan zal het nadien ook de vraag zijn wie daaraan meedoet. Ik ga daar niet op vooruitlopen. Ik laat eerst de programmacommissie zelf haar werk doen en dat onderzoeken. De VRT zegt me dat ze daar tot nu toe niet bij betrokken is, maar mocht ze daar op een of andere manier betrokken bij raken, dan moet ze natuurlijk handelen binnen de beheersovereenkomst. Daarin staat ook heel duidelijk dat we van de VRT verwachten dat ze ook online nieuws brengt, via www.deredactie.be en andere sites.

Wij hebben ervoor geopteerd dat dat in deze beheersovereenkomst niet-betalend is. Wat mij betreft, blijft dat ook zo. Niettemin kunnen er vormen van samenwerking zijn. In eerste instantie zouden we kunnen nagaan hoe we dat platform mee vorm kunnen geven. Voor de gebruikers en voor de geschreven pers zou het een goede zaak zijn, mocht men de krachten bundelen. Bij de voorstelling van het MIX is heel duidelijk gebleken dat de advertentie-inkomsten voor het gedrukte medium fel dalen. De uitgevers zijn dan ook op zoek naar advertentie-inkomsten of betalende digitale nieuwssites.

De heer Wilfried Vandaele: Dat klopt, minister. Ik las zelfs dat de New York Times – toch een icoon op mediagebied – ook zijn website betalend wil maken. Het is zeker een tendens, ook internationaal. Als ik u goed begrijp zou deredactie.be misschien kunnen toetreden tot het betalende nieuwsplatform, zolang de site ook vrij toegankelijk blijft voor de niet-betalende gebruiker. Dat is misschien een oplossing. Dat kan misschien aansluiten bij de ‘syndication’, een vreselijk woord dat wel in de beheersovereenkomst staat. De openbare omroep kan nieuws ter beschikking stellen van derden, mits gebruik wordt gemaakt van een niet-commerciële bemiddelaar.

Ik pleit ervoor dat de website van de openbare omroep ook altijd niet-betalend ter beschikking blijft.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, u hebt het al gezegd, het staat ook in de beheersovereenkomst, de kernopdracht is nieuws en informatie. Daar betaalt de Vlaming één keer belastingen voor. Dat moet dus altijd gratis zijn.

Uw stelling verrast me, mijnheer Vandaele. Ik stelde in de commissie een vraag over het betaalmodel betreffende de app's en iPads waarvoor de VRT aanrekent. U zei toen: “Wie een dure iPad kan kopen, kan ook die 3,99 euro betalen voor die app.” U nam geen aanstoot aan de deelname van de VRT aan betaalmodellen. Nu beweert u het tegenovergestelde. Kunt u dat uitklaren?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Het is al gezegd door de minister, ik wil het nog eens bekrachtigen. Ik vind dat de openbare omroep en de nieuwsgaring die gebeurt met de centen van de belastingbetaler op maximale wijze beschikbaar moet blijven van die belastingbetaler. Dat de commerciële zenders betaalmodellen ontwikkelen kan ik goed begrijpen, dat is logisch. De centrale taak van onze openbare omroep is het verspreiden van informatie en dat moet gratis toegankelijk blijven op internet.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, dat onlinekranten toetreden tot een betalend platform is hun goed recht. Geen probleem. Dat zijn privé-initiatieven. De nieuwsgaring van deredactie.be wordt betaald met belastinggeld. De openbare omroep maakt het nieuws vrij toegankelijk voor iedereen. Wij zijn tegen het systeem van betalend nieuws. Voor heel wat mensen, gewone gebruikers en kwetsbare groepen, wordt de grens verlegd door de informatie betalend te maken.

U gaat kijken wat de samenwerking zal opleveren. Maar u moet concreet zijn, en heel duidelijk, het algemene nieuws moet vrij toegankelijk blijven voor alle gebruikers omdat de VRT en de nieuwsgaring al betaald zijn met belastinggeld.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: U weet dat ik door mijn moeder zaliger ben grootgebracht met veel spreekwoorden en beeldspraak. Eén daarvan is dat men de kerk in het midden moet houden. We zijn het erover eens dat de informatie die de VRT verstrekt, gratis moet blijven. Uiteraard, de belastingbetaler heeft daar al voor betaald via de VRT-dotatie. Aan de andere kant moet de website van de geschreven media leefbaar blijven. Zij moeten een zakenmodel kunnen ontwikkelen. Daar zit een enorme spanning op.

Ik denk dat we al heel ver zouden komen indien de VRT dat eventuele zakelijke model van de kranten niet verder zou ondergraven. Dan pleit ik ervoor dat de VRT zich beperkt, ook op zijn website, tot haar kerntaken, zijnde de audiovisuele berichtgeving, en geen krantensite maakt die deredactie.be op dit moment eigenlijk is. Als ze daarvan afstapt, ondergraaft ze veel minder het zakenmodel van de andere partners. Ik denk dat we naar een dergelijk systeem moeten streven. Ik zou dat graag als suggestie willen overmaken aan de mensen die daar nu over debatteren.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Ik begrijp de ongerustheid van de heer Vandaele niet. De minister heeft het al aangegeven: op pagina 26 van de beheersovereenkomst staat niet alleen dat deredactie.be via het open internet niet-betalend nieuws moet brengen, maar bovendien ook Cobra.be en Sporza.be. Het is dus zelfs meer dan deredactie.be. Het zou toch bijzonder cynisch zijn dat via een media-innovatiecentrum, door de overheid gedoteerd met ongeveer 5 miljoen euro per jaar in een eerste fase, men tot modellen zou komen waarbij de beheersovereenkomst op de helling wordt gezet. Dat de private groepen dat proberen te ontwikkelen met steun van het MIX, tot daar aan toe, maar je kunt daarmee nooit de bestaande beheersovereenkomst op de helling zetten. Ik wil me ook niet vastrijden in wat de heer Wienen zegt. Ik zou inderdaad zeggen: houd de kerk in het midden.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, ik benadruk nogmaals dat de beheersovereenkomst staat als een huis. We houden ons aan deze beheersovereenkomst. Er is in voorzien dat de VRT ook via online modellen gratis haar prioritaire taak om nieuws en duiding te brengen, uitvoert. Dat wil niet zeggen dat het initiatief dat wordt genomen door de private partners, geen goed idee is. Ik heb specifiek middelen vrijgemaakt via het MIX om nieuwe ideeën en innovaties te kunnen toetsen. De private partners lopen met dat idee rond. Laten we hen de tijd geven om eventueel in de programmacommissie van het MIX te beslissen dat ze dat project verder gaan onderzoeken. Dan zullen zij niet alleen bekijken wat technologisch mogelijk is, maar ook wat de gebruikers daarvan denken enzovoort. Ik steun hun initiatief. Langs de andere zijde is het heel duidelijk dat de VRT altijd zal moeten handelen binnen de contouren van de beheersovereenkomst. Die voorziet dat online informatie gratis wordt aangeleverd.

De heer Wilfried Vandaele: De heer De Coene wil de kerk in het midden houden: de wonderen zijn de wereld niet uit. Of de heer Verstrepen mij nu letterlijk citeert of het citaat uit de context ruikt? Ik denk het tweede, collega. Het zou me verbazen als u dat niet zou doen.

Het gaat natuurlijk over iets anders. Je hebt het over die apps. Dat is niet helemaal hetzelfde maar het komt misschien wel op hetzelfde neer. Dat is wat ik daarnet zei: ik zou ermee kunnen leven als er inderdaad een aantal dingen betalend worden, deredactie.be en andere sites die de collega noemt, op voorwaarde dat ze daarnaast ook altijd vrij en kosteloos beschikbaar blijven. Als dat zo is, dan zijn we gerustgesteld.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het Europees Jaar voor actief ouder worden en het innovatiepartnerschap

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, minister, collega's, het is ondertussen al twee weken geleden dat het Belgische startschot werd gegeven voor het Europees Jaar voor actief ouder worden. Vlaanderen heeft daarin zijn inbreng gehad. Wij hebben ons eigen plan ingediend. Dat is heel belangrijk.

Tegelijkertijd publiceerde de Europese Commissie een mededeling met een oproep voor innovatiepartnerschappen waarbij men regio's oproept om samen te werken rond innovatie en zorg. Mensen leven langer. De doelstelling is dat mensen langer gezond moeten kunnen leven. Vandaar de vraag naar innovatieve oplossingen op drie terreinen: op het vlak van preventie en gezondheidsbevordering, op het vlak van zorg en behandeling en op het vlak van autonoom langer zelfstandig thuisblijven.

Minister, zullen wij ons inschrijven in die Europese innovatiepartnerschappen? Welke plaats neemt innovatie in in de zorg?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Wij vinden innovatiezorg zeer belangrijk. In de conceptnota over toegepast onderzoek, vorige zomer door de Vlaamse Regering goedgekeurd, hebben wij een aantal innovatieknooppunten gedetecteerd, zoals duurzame mobiliteit, nieuw industrieel beleid en de transformatie van onze industrie. Daar zaten ook innovatie in de zorg en sociale innovatie in. Op die twee knooppunten zetten wij nu in.

Op de eerste plaats is de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI) bezig met de voorbereidingen om de visieontwikkeling en een innovatieagenda of roadmap op de middellange termijn uit te werken, ook voor innovatie in de zorg en sociale innovatie. Op de tweede plaats kan ik u zeggen dat ook in de beheersovereenkomsten die met een aantal strategische onderzoekscentra zijn afgesloten innovatie in de zorg vooraan is geplaatst. Ik geef een voorbeeld. Vorige week of twee weken geleden hebben wij bij het Interuniversitair Micro-elektronicacentrum (IMEC) een innovatie in de zorg bekendgemaakt. Door middel van heel gevoelige sensoren kan men de monitoring doen van de hartslagen. De sensoren zijn met een pleister bij de patiënt aangebracht. Zo kan de patiënt blijven functioneren. De informatie wordt draadloos overgemaakt aan de begeleidende arts.

Heel wat strategische onderzoekscentra bekijken hoe zij verder de focus kunnen leggen op innovatie in de zorg. Daarnaast ben ik ook middelen aan het vrijmaken en initiatieven aan het voorbereiden om een proeftuin voor zorginnovatie te organiseren. Deze is vergelijkbaar met de proeftuin voor elektrische voertuigen die wij hebben georganiseerd. Op basis van de daar opgedane positieve ervaringen willen wij nu een proeftuin voor zorginnovatie organiseren. Zo creëer je de mogelijkheid voor onderzoekers, maar ook voor bedrijven, zorgverstrekkers en mensen die verzorgd worden, om samen in echte omstandigheden nieuwe applicaties, zowel in de preventie als curatief, te ontwikkelen en te testen. Die testinformatie kan dan door de bedrijven gebruikt worden om de producten te verfijnen vooraleer ze op de markt worden gebracht.

Wij werken dus 100 procent mee aan de doelstelling van Europa. We zullen ook proberen een aantal initiatieven te bundelen, zodat ze zich bij Europa kunnen aanbieden als kenniscentrum, om zo de zorginnovatie mee te helpen waarmaken.

Mevrouw Mia De Vits: Bedankt voor deze informatie, minister. Wij zagen toevallig gisteren socialprofitorganisaties. Zij legden er de nadruk op dat er inderdaad heel veel bezig is, maar dat het wettelijk instrumentarium toch nog niet volledig aangepast is. Zij gaven als voorbeeld het TEchnologieTRAnsfer-programma (TETRA-programma), waar het niet mogelijk is om alleen met socialprofitorganisaties te werken. Ik zou willen vragen dat men dat wettelijk instrumentarium nog bekijkt.

Zij legden ook de nadruk op de cultuurkloof tussen de kenniscentra en de social profit. De social profit kent volgens mij niet voldoende de bestaande ondersteuningsmogelijkheden en de innovatieadviseurs, ook al zijn er twee specifieke voor de social profit. Ik denk dat de innovatieadviseurs wel contact hebben met de bedrijven, maar misschien niet genoeg de social profit kennen. Het samenbrengen van die actoren is heel belangrijk. Ik vraag uw speciale aandacht daarvoor.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, mevrouw De Vits stelt een juiste vraag. Minister, u stelt dat dit tot de topprioriteiten behoort. Het is inderdaad heel belangrijk dat Vlaanderen investeert in zaken waarin we al goed zijn en dat we onze voorsprong behouden. Met de zorg scoren wij op Europees en op wereldvlak heel goed. Maar ik wil er nog een dimensie aan toevoegen. Buiten de zorg en het gezonder ouder worden is er ook de kracht van onze farmaceutische sector. Wij zijn ook daarin een topregio op wereldvlak. Minister, ik roep u op om ook daarvoor voldoende oog te hebben opdat de innovatie op medisch vlak wordt ondersteund vanuit de farmasector. Wij moeten tot de top blijven behoren. Zij kunnen op dat moment Vlaanderen als een laboratorium blijven gebruiken. Ik roep u op om de farmasector daarbij te betrekken.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik wens me aan te sluiten bij het belang dat de vorige sprekers hechten aan zorginnovatie. We zijn daarin inderdaad heel sterk in Vlaanderen. Ik heb eens opgezocht waarop het zich precies richt en dat is wel degelijk medische technologie, geneesmiddelen, innovatieve producten, apparaten en diensten. Mijnheer Van den Heuvel, die geneesmiddelen zitten er zeker in en dat is voor ons belangrijk.

Over de Europese financiering hebben we al verschillende keren gesproken in de commissie. Ik weet niet of u daarvan op de hoogte bent. Gebeurt dat via cofinanciering en stelt dat dan problemen voor ons, of gaat het nog volgens het oude systeem dat vroeger door Europa werd gebruikt?

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw De Vits, ik ben het volledig met u eens dat enkele werelden elkaar moeten vinden: de wereld van de organisaties van de social profit zelf, de wereld van de innovatie-actoren en de zakenwereld. De zorgsector heeft een heel andere reglementering en financieringssysteem. Dat schept het kader waarbinnen men moet werken. Zo'n proeftuin kan ertoe leiden dat men dingen kan uittesten en dat de partners elkaar kunnen vinden. Ik ga zeker met uw aandachtspunt akkoord.

Dat geldt ook voor uw tweede aandachtspunt, dat onze bestaande agentschappen die subsidies toekennen, zich moeten heroriënteren om ook de dossiers voor zorginnovatie met ernst en knowhow te kunnen beoordelen. Dat is een opdracht voor onder andere het IWT, om de nodige competenties te verwerven en te kijken hoe daar misschien via aangepaste procedures of subsidiemechanismes beter op kan worden ingespeeld.

Mijnheer Van den Heuvel, ik ben het volledig eens met het belang van de farmaceutische sector. Ik overleg ook met de sector en wij bekijken verder hoe we nog meer samenwerkingsverbanden kunnen ontplooiën. Die discussie wordt ook bekeken in het kader van het Centrum voor Medische Innovatie (CMI). Ik hoop dat we de volgende weken

belangrijke stappen kunnen zetten. Ik deel uw aandacht daarvoor volledig en ik handel daar ook naar.

Mijnheer Diependaele, ik verwacht dat Europa de oproepen op dezelfde manier zal doen als voor energie. Ze lanceren een heel specifieke ‘call’ en dan kunnen consortia van onderzoekscentra en partners in een bepaalde regio zich kandidaat stellen. Ik weet dat verschillende partners in Vlaanderen zich daar al op voorbereiden. Ik hoop dat we even succesvol zullen zijn in de ‘call’ voor zorginnovatie als voor energie. Toen zijn verschillende partners met het concept ‘Energyville’ in de prijzen gevallen. Zij krijgen de volgende jaren Europees geld om baanbrekend onderzoek te doen. Ik zal zeker de nodige initiatieven nemen om de partners te stimuleren zich voor te bereiden om ook voor zorginnovatie klaar te staan met een projectvoorstel vanuit Vlaanderen.

Mevrouw Mia De Vits: Het is inderdaad een van onze sterke punten, collega’s. Ik kan enkel de hoop uitdrukken, minister, dat wij een voortrekkersrol zullen spelen in deze innovatiepartnerschappen. Het is inderdaad zo dat de Europese fondsen ook sterk daarop worden gericht. We hebben tot mei de tijd om de uitwisseling tussen regio’s waar te maken via partnerschappen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ONTWERP VAN DECREET tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van artikel 29bis, 33, 57, 58, 91 en 102 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (opschrift gewijzigd door de commissie: Ontwerp van decreet tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wat betreft de huurdiensten)

– 1459 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van artikel 29bis, 33, 57, 58, 91 en 102 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd als volgt: “ontwerp van decreet tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wat betreft de huurdiensten”.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil even duiden waarom wij dit ontwerp van decreet niet zullen goedkeuren. De bespreking van de overheveling van de personeelsleden van het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (VOB) naar de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) heeft alles te maken met de begeleiding van de sociale verhuurkantoren.

Het debat ten gronde daarover hebben we een aantal maanden geleden gevoerd naar aanleiding van een hoorzitting met de diverse betrokkenen op het terrein. Er rezen toen heel wat vragen of dit nu wel een goede keuze was, met name de begeleiding van de sociale verhuurkantoren (SVK’s) door de VMSW. Ondertussen is het verzet vanuit het werkveld stilgevallen. Dit heeft wellicht niks te maken met de grond van de zaak, maar wel met de arbeidsvoorwaarden waarover een akkoord is gesloten met de werknemers die nu nog bij de

vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen werken, maar binnenkort ambtenaar zullen worden bij de VMSW.

Wat mij betreft, is aan de grond van de zaak niks gewijzigd. Ik blijf bij mijn standpunt dat dit geen goed voorstel is. Sta me toe even toe te lichten waarom.

SVK's zijn in Vlaanderen elk op hun eigen specifieke manier gegroeid. Dit gebeurde bij de ene vanuit het OCMW, bij de andere vanuit de gemeente, bij nog een andere vanuit een vzw. Zij zijn meestal ingebed in de eigen netwerken van het lokale bestuur.

Er is een wereld van verschil op de woningmarkt. Er is een verschil tussen wonen in een grootstad zoals Antwerpen waar 50 procent van de mensen huurt, en wonen in bijvoorbeeld Gooik waar mijn collega woont. In Gooik zijn de huizen duurder en woon je in een landelijke omgeving. Daar heeft een SVK een totaal andere opdracht of opereert het in een totaal ander kader dan in een grootstad.

De officiële reden om die overgang te realiseren, is de professionalisering van de SVK's. Sta me toe te zeggen dat ik dit niet erg geloofwaardig vind. Als binnen de Vlaamse administratie en bij de VMSW – en misschien vooral bij de VMSW – over een professionalisering gesproken wordt, dan vrees ik dat men naar een soort eenheidsworst evolueert waarbij al die SVK's aan dezelfde normen en regeltjes zullen moeten beantwoorden en dezelfde procedures zullen moeten doorlopen. Daardoor dreigen ze de ingebedheid in hun eigen lokale gemeenschap, die erg divers is, te verliezen.

Mijn fractie was negen maanden geleden tegen deze overheveling. Ook vandaag is dat nog steeds het geval. Wellicht zal de toekomst ons gelijk geven. Ik ben benieuwd.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: In tegenstelling tot de fractie van mevrouw Vogels, vinden wij dit wel degelijk een goed decreet, vooral omdat dit past in het opzet om de belangen van de huurders en die van de verhuurders te ontkoppelen, iets wat wij heel belangrijk vinden.

We zien hier ook een grotere rol weggelegd voor de SVK's, en ook dat vinden wij een goede zaak.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Dit ontwerp van decreet is mijns inziens heel belangrijk voor de optimalisering en – vooral – professionalisering van de SVK-sector.

Mevrouw Vogels heeft het over commotie die is ontstaan, maar ze vergeet wel dat niemand van haar fractie het woord heeft gevoerd op het ogenblik dat het ontwerp van decreet in commissie werd besproken.

U zegt terecht dat de commotie binnen de SVK-sector zelf is verstomd. Aanvankelijk heerste daar inderdaad enige ongerustheid. Die aanvankelijke ongerustheid was te verklaren door de grondslag, en niet door de plaats waar of de structuur waarin die belangenbehartiging van de sociale huurder gebeurt. Hoe dan ook, de kwaliteit van de dienstverlening moet vooropstaan. Ik denk dat dit met dit decreet wordt gerealiseerd. Immers, ook het personeel van de VOB wordt overgenomen, en zo blijven de aanwezige expertise en ervaring behouden.

Mevrouw Mieke Vogels: Alweer die flauwe opmerking dat het spijtig is dat niemand van mijn fractie aanwezig was in de commissie! Mevrouw Hostekint, het hele dossier werd negen maanden geleden besproken naar aanleiding van een voorstel van resolutie dat ik had ingediend. Er waren hoorzittingen. Ik weet dat uw fractie gewoon van plan was om dit ontwerp goed te keuren, net als alle andere fracties. Men heeft amper een half uur besteed aan de bespreking van dit ontwerp, en dat op een moment dat de commissie in een hogere versnelling ging. Ik was er niet. Dat spijt me ook niet. Ik heb hier gezegd wat ik te zeggen had! (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Dit ontwerp van decreet doet iets heel belangrijks. Het VOB heeft altijd twee rollen verenigd. Enerzijds was het de belangenbehartiger van de huurders. Anderzijds was het tegelijkertijd de instantie die de private verhuur van huizen aan potentiële huurders die het moeilijker hebben, organiseerde. Het is heel belangrijk die twee rollen uit elkaar te halen, en dat om de eenvoudige reden dat we zoveel mogelijk huizen van de private huurmarkt willen laten verhuren via sociale verhuurkantoren (SVK's). Dat is goed voor de verhuurder, die op die manier zeker is van zijn inkomsten. Hij moet zich ook niet meer bezighouden met de administratie, met de rompslomp. Diezelfde verhuurder zal ook graag willen weten dat degene die de relatie met zowel de huurder als de verhuurder behartigt, niet tegelijkertijd een huurdersbond is, en dus in veel andere gevallen enkel namens die huurder spreekt.

Ik denk dat de twee rollen zeer belangrijk zijn. Er moet wel gezorgd worden voor een ont koppeling. De belangenbehartiging van de huurders in het algemeen is een taak voor een huurdersbond. Daarnaast is er de ondersteuning van SVK's, waar men zowel met de verhuurder als met de huurder een degelijke relatie moet proberen te ontwikkelen, waar men vertrouwen moet krijgen van beide partijen. Enkel op die manier zullen nog meer mensen hun huis laten verhuren via een SVK. Dat is uiteindelijk ook onze bedoeling.

Ik wil er ook nog op wijzen dat de Vlaamse Regering extra middelen heeft uitgetrokken. Het gaat dus niet om een efficiëntieoefening in de zin van een besparing. We pompen extra middelen in die sector, maar wel op een doelmatige manier.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1459/3)*

– *De artikelen 1 tot en met 13 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict.

Collega's, artikel 18 van het reglement bepaalt dat de voorzitter oordeelt over de ontvankelijkheid van de zaken die bij het parlement aanhangig worden gemaakt, tenzij dat anders is bepaald. Ik verwijs onder andere naar artikel 61 inzake voorstellen van decreet.

Uiteraard heb ik intern aan de juridische dienst een advies gevraagd over deze materie. Ik zal u dat voorlezen. De bedoeling is om de motie onontvankelijk te verklaren. Waarom?

“De Grondwet bepaalt dat de federale Staat, de gemeenschappen, de gewesten en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie hun respectieve bevoegdheden moeten

uitoefenen met inachtneming van de federale loyauteit (art. 143, §1 Gw.). De federale en deelstatelijke wetgevers en regeringen worden geacht binnen de uitoefening van hun bevoegdheden elkaars respectieve belangen te respecteren.

De Grondwet heeft aan de Senaat de bevoegdheid toegekend om bij wege van gemotiveerd advies uitspraak te doen over de belangenconflicten tussen de vergaderingen die wetgevend optreden ‘bij wege van wet, decreet of de in artikel 134 bedoelde regel’ (art. 143, §2 Gw.). De Grondwet viseert alleen de belangenconflicten tussen vergaderingen die wetgevend optreden (bij wet, decreet of ordonnantie). Tegen initiatieven van vergaderingen die grondwetgevend optreden, kunnen geen belangenconflicten worden ingeroepen. Dit blijkt overigens ook uit de wettelijke regeling die in uitvoering van art. 143 Gw. de behandeling van belangenconflicten regelt. Art. 32. § 1bis, eerste lid Gew. W. 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen somt de federale wetgevende initiatieven op waartegen een deelstaatparlement een belangenconflict kan inroepen (d.w.z. de schorsing van de wetgevende procedure kan vragen): een wetsontwerp, een wetsvoorstel of een amendement op deze ontwerpen of voorstellen. Voorstellen van herziening van de Grondwet kunnen niet het voorwerp zijn van een belangenconflict.

Deze interpretatie vindt bevestiging in de rechtsleer: “Voorstellen van verklaring tot herziening van de Grondwet en voorstellen van herziening van de Grondwet blijven buiten het toepassingsgebied van de belangenconflictenregeling. Die voorstellen kunnen immers niet worden gelijkgesteld met voorstellen of ontwerpen van wet.” (G. VAN DER BIESEN, *De voorkoming en regeling van belangenconflicten tussen wetgevende vergaderingen*, in (...) *Parlementair recht. Commentaar en teksten*, (...). Enigszins vergelijkbaar is de houding van de Raad van State ten aanzien van zijn adviesbevoegdheid inzake voorstellen tot herziening van de Grondwet. De Raad van State acht zich daartoe niet bevoegd op grond van de overweging dat dergelijke voorstellen niet kunnen worden gelijkgeschakeld met ‘ontwerpen en voorstellen van wet’ in de zin van art. 2 Gecoörd. W.RvS (...).

Tot slot: de juridische dienst heeft weet van één precedent waarbij in het Vlaams Parlement een motie van belangenconflict werd ingediend die betrekking had op een voorstel tot herziening van de Grondwet (...).” Ik verwijs daarvoor naar de Handelingen van de plenaire vergadering van 11 juni 1997. Dat werd als volgt behandeld – ik zie toch een verschil in stijl bij voorzitters. De voorzitter zegt: “Door de heren Van Nieuwenhuysen en Van Hauthem werd een motie ingediend inzake een belangenconflict, waarvoor de heer Van Hauthem gisteren bij ordemotie om de spoedbehandeling verzocht. Ik heb hierover grondwetspecialisten geraadpleegd. Daaruit blijkt dat de motie onontvankelijk is.” Voor de duidelijkheid, ik citeer uit 1997.

Er is dus één precedent wat dat betreft, en ik stel aan de vergadering voor om deze motie betreffende een belangenconflict onontvankelijk te verklaren.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, u verwijst ten eerste naar artikel 18 van het Reglement, waar de voorzitter kan oordelen over de ontvankelijkheid van zaken die bij het parlement aanhangig worden gemaakt, tenzij dat anders is bepaald. Dat haalt u in.

Ten tweede verwijst u naar artikel 61 van het Reglement, waar u voorstellen van decreet onontvankelijk kunt verklaren, maar waar u na betekening van die ontvankelijkheid eventueel het Uitgebreid Bureau kunt raadplegen, en nadien kunt u de plenaire vergadering consulteren, indien de indiener dat wil. In het hoofdstuk van het Reglement over een motie betreffende een belangenconflict staat er niets over al of niet ontvankelijkheid.

Dus het gaat hier over een interpretatie van het reglement. Wie moet dan over de ontvankelijkheid of onontvankelijkheid oordelen? Ik denk dat dat de plenaire vergadering moet zijn. Indien dat zo is, voorzitter, en indien u het daarmee eens bent, zou ik een schorsing van de vergadering willen vragen, en vragen dat men de motie zelf aan de leden bezorgt –

zonder dat dat een precedent is op de ontvankelijkheid –, plus het advies van de juridische dienst. Want over het advies van de juridische dienst heb ik wel een en ander te vertellen.

Maar ik vraag dus een schorsing van de vergadering. Ik vraag dat iedereen de tekst krijgt, zowel van de motie als van het advies van de juridische dienst, zodat we hier met kennis van zaken over de ontvankelijkheid – het gaat alleen over de ontvankelijkheid – voorlopig zouden kunnen oordelen.

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, met alle respect, maar ik heb gezegd als voorzitter. U zegt: “Ik kan.” U verwijst naar artikel 18 dat zegt: “U kunt de ontvankelijkheid (...)”. Nee, in artikel 18 van het Reglement staat heel duidelijk: “De voorzitter oordeelt over de ontvankelijkheid van de zaken.” Het is dus niet van kunnen, nee, ik oordeel erover. In dit geval oordeel ik dat dit onontvankelijk is. Ik stel dus voor aan het parlement (...) *(Opmerkingen van de heer Johan Deckmyn)*

Mijnheer Deckmyn, als u graag het woord wilt hebben, dan krijgt u het woord, maar het woord dictator vind ik totaal misplaatst. Ik stel voor dat u dat woord nu intrekt. Ik hoef me door u niet te laten vertellen dat ik een dictator ben.

Goed, dan leg ik de stemming over de al of niet ontvankelijkheid voor. Als ik een dictator ben, dan zal ik me als een dictator gedragen. *(Rumoer)*

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, dat zijn mijn woorden niet. Ik heb een voorstel gedaan. Voorzitter, als u wilt luisteren. Een schorsing is van rechtswege. Ik vraag hoe dan ook een schorsing. Als u nadien weigert de tekst van de motie betreffende het belangenconflict en het advies van de juridische dienst van dit huis rond te delen, dan is dat uw eigen verantwoordelijkheid. Maar dan behoud ik me het recht voor om hier straks het woord te nemen.

Voorzitter, u stelt dat u over de ontvankelijkheid oordeelt. Dat klopt niet. Door dit aan het Vlaams Parlement voor te leggen, hebt u die bevoegdheid in feite al afgelegd. Als u dat doet – en daar ben ik u dankbaar voor –, dan mogen we daar op zijn minst over debatteren. Hoe dan ook vraag ik van rechtswege een schorsing van de vergadering.

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, hoe lang wenst u te schorsen?

De heer Joris Van Hauthem: Een kwartier.

De voorzitter: Oké, dan schorsen we een kwartier.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 18.13 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 18.25 uur.*

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda *(Voortzetting)*

De voorzitter: Dames en heren, we hervatten de vergadering. Het gaat om het voorstel tot aanvulling van de agenda met de motie van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict over een voorstel tot herziening van de Grondwet. Het standpunt van de voorzitter, Conform artikel 18, punt 1 van het reglement, is dat deze motie onontvankelijk is.

De heer Van Hauthem heeft even het woord, niet over de inhoud, maar wel over het al dan niet ontvankelijk zijn.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, u hebt daarnet gezegd dat u een opinie hebt over de vraag of deze motie al dan niet ontvankelijk moet worden verklaard. U hebt gesteld dat de plenaire vergadering daarover moet stemmen. Dat betekent dan ook dat de plenaire vergadering zich niet over de inhoud, maar wel over de procedure moet en mag uitspreken.

We hebben zelf de vrijheid genomen de tekst van de motie over het belangenconflict en het advies van de juridische dienst van dit huis rond te delen, zodat iedereen weet waarover het gaat.

Het belangenconflict heeft betrekking op de wijziging van artikel 195 van de Grondwet. Voorzitter, ik zal de inhoud van dat artikel niet in detail analyseren. Dat is inderdaad de bedoeling niet. Het gaat hier nu over de vraag of dit Vlaams Parlement al dan niet een belangenconflict kan indienen ten aanzien van een artikel van de Grondwet dat herzien wordt, een grondwetswijziging.

Er is inderdaad een precedent. Dat precedent dateert van 10 juni 1997. Toen heeft de toenmalige voorzitter, de heer De Batselier, me, na een paar telefoontjes met constitutionalisten, laten weten dat hij mijn motie onontvankelijk verklaarde. Ik was toen ook de indiener van de motie betreffende een belangenconflict. We viseerden toen artikel 8 van de Grondwet – het ging toen ook om een grondwetsherziening. Voorzitter De Batselier liet me toen formeel maar individueel weten dat hij die motie onontvankelijk verklaarde en dat ze zelfs niet aan de plenaire vergadering diende te worden voorgelegd.

Collega's, ik ben geen jurist of constitutionalist. Ik weet na al die jaren echter wel dat grondwettelijk recht ook geen exacte wetenschap is en dat er over bepaalde dingen wel enige interpretatie mogelijk zou kunnen zijn.

Wat is een belangenconflict? Dat biedt een parlement met wetgevende bevoegdheid de mogelijkheid om de wetgevende procedure in een andere wetgevende assemblee te schorsen –niet juridisch te veranderen, niet aan te passen – als dat parlement vindt dat wat in de andere assemblee zal worden beslist als wetgevende norm, schade kan toebrengen. Dat is de essentie van een belangenconflict.

Wij kunnen dus geen belangenconflict indienen ten aanzien van een motie of een resolutie in een of ander parlement, want dat is een mening van een parlement, dat is iets anders, hier gaat het over een wetgevende norm.

En zo, voorzitter, collega's, heeft ook André Alen het in zijn 'Handboek van het Belgisch staatsrecht' geformuleerd. Waar hij het over een belangenconflict heeft, schrijft hij: "Een belangenconflict kan ook zijn oorsprong vinden op parlementair vlak." Ik citeer André Alen en Muylle op pagina 563: "Een belangenconflict kan ook zijn oorsprong vinden op parlementair vlak. Een wetgevende vergadering kan bij motie aangenomen met drie vierde van de stemmen, de behandeling van een ontwerp of voorstel van wetgevende norm in een andere wetgevende vergadering doen schorsen."

Een wetgevende norm, daar gaat het over. Een wet, een decreet, een ordonnatie, dat is wat in de gewone wet op de belangenconflicten staat. Door de grondwetspecialisten wordt dit uitgebreid tot 'bijzondere wet'. In de wet als dusdanig staat ook niet 'bijzondere wet', maar iedereen is ervan overtuigd en is het erover eens dat een belangenconflict ook kan worden ingediend ten aanzien van een bijzondere wet, omdat dat ook een wetgevende norm is. Ik vraag me af, collega's: een grondwetgevende norm. Als er iets een wetgevende norm is, dan is een grondwetgevende norm dat toch? Of niet?

Ik wil er uw aandacht op vestigen dat ik alle voorbereidende werken die betrekking hebben op de wetgeving op het belangenconflict dat dateert van 1980, aangepast in 1989, in 1993, 2003, 2006 en 2009 allemaal heb nagelezen. In geen enkel voorbereidend parlementair werk

wordt de Grondwet uitgesloten als zijnde niet te viseren door een belangenconflict. Het staat er niet in. Toon het mij, u zult het niet vinden!

Voorzitter, ik kom dan tot de nota van de juridische dienst van dit huis. Wat ik daar niet serieus aan vind, is dat men constitutionalisten citeert die stellen dat grondwetsbepalingen niet in aanmerking komen om geïnterpreteerd te worden door een belangenconflict. In de nota staat “tot slot is er een precedent”. Het is het precedent, voorzitter, waarbij uw voorganger eigenhandig en eigenmachtig heeft geoordeeld dat dit onontvankelijk was, na een paar telefoontjes. Wat lezen we bij de constitutionalisten, bij Ludo Vény? Ze zeggen inderdaad, want daar citeert de juridische dienst van dit huis uit, dat zogezegd grondwetsbepalingen niet vatbaar zouden kunnen zijn voor een belangenconflict dat hen viseert. Waar halen ze hun grond? Precies uit dit precedent! Dus het is niet zo het precedent van 1979.

De juridische dienst van dit parlement stelt het voor alsof men het eens was over het feit dat grondwetsbepalingen niet vatbaar waren voor een belangenconflict en schrijft erbij: “à propos, we hebben hier al eens precedent gehad”. Neen, in het werk ‘Parlementair Recht’, daar haalt men juist het precedent van De Batselier aan om in constitutionele handboeken te zeggen dat grondwetsbepalingen niet vatbaar zijn voor belangenconflicten. Dat is wel de omgekeerde wereld! Dus bij wijze van spreken, collega’s: men draait hier de wereld om. Zeg mij, haal mij een voorbeeld uit alle voorbereidende werken van de initiële wet van 9 augustus 1980, artikel 32, waarin het belangenconflict is geregeld. Toon mij in de voorbereidende werken van alle verdere aanpassingen waar er ook maar één letter in staat waardoor men een grondwetsbepaling niet zou kunnen viseren met een belangenconflict.

Ik haal André Alen aan die zegt dat een belangenconflict kan worden ingediend ten aanzien van een wetgevende norm, en een grondwetsbepaling is een wetgevende norm.

Ik besluit, voorzitter. Ik zou graag hebben dat het Vlaams Parlement deze motie – ze is op de banken rondgedeeld – op zijn minst ontvankelijk verklaard. Wat u er daarna mee doet, weet ik ook: het zal geen drie vierden van deze assemblee achter zich krijgen qua inhoud. Maar weet één ding: als u dit als parlement onontvankelijk verklaart, dan scheidt u pas een precedent. Dan zult u in de toekomst nooit nog het instrument van het belangenconflict kunnen gebruiken ten aanzien van een grondwetsbepaling waarvan in de toekomst misschien kamerbreed zal worden gezegd dat het niet kan. Als men morgen artikel 1 van de Grondwet wijzigt en van de federale staat terug naar de unitaire staat gaat, dan zult u allemaal verantwoordelijk zijn. Maar komt dan niet klagen omdat u hier vandaag zult hebben beslist geen belangenconflict meer te kunnen invoeren. Het gaat hier dus enkel over de ontvankelijkheid. Wij spelen hier met de toekomst van ons parlement ten aanzien van de federale overheid. Dat is de inzet van dit debat. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik vind het op zich al vreemd dat wij hier debatteren over een aangelegenheid waarover de voorzitter soeverein oordeelt: de vraag of iets ontvankelijk is of niet. De voorzitter steunt zich terecht op wat vijftien jaar geleden toenmalig voorzitter De Batselier heeft gedaan toen in gelijkaardige omstandigheden een gelijkaardige motie is ingediend. In het luik over belangenconflicten van de wet van 9 augustus 1980 staat overduidelijk dat het moet gaan over een wet of een decreet. Men spreekt daar niet over de Grondwet. Bovendien is dat ook zo overgenomen in alle handboeken over publiek recht. Het is dus duidelijk.

Nu hoor ik groot protest vanwege het Vlaams Belang. Vijftien jaar geleden ging het ook over een motie van de heer Van Hauthem. Nochtans lees ik in de Handelingen dat er toen helemaal geen protest was te horen. *(Rumoer bij het Vlaams Belang)*

Toen was men het blijkbaar eens met de beslissing, maar nu is men dus van mening veranderd. *(Rumoer bij het Vlaams Belang)*

Ik stel dus voor dat wij ons houden aan wat de toenmalige voorzitter vijftien jaar geleden in al zijn wijsheid heeft beslist.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik heb geen goede woorden voor de manier waarop artikel 195 wordt herzien. Het gaat om een occasionele wijziging van een fundamentele regeling: de manier waarop de Grondwet moet worden herzien. Ik vind dit een heel gevaarlijk precedent. Wij zullen zien wat de Raad van Europa daarover zegt.

Dat gezegd zijnde, moet ik toch opmerken dat de heer Van Hauthem over de vraag of een belangenconflict ook kan worden ingeroepen tegen een voorstel om de Grondwet te herzien vanuit juridisch oogpunt geen gelijk heeft en dat het advies van de juridische dienst van het parlement klopt. Indien de grondwetgever van 1980 voorstellen tot herziening van de Grondwet had willen opnemen in de regeling van belangenconflicten, dan had hij dat uitdrukkelijk vermeld. Dat staat niet in de lijst die hier wordt vermeld. Je kunt de wil van de grondwetgever van 1980 niet retroactief herzien.

In de normenhierarchie is er een duidelijk onderscheid tussen wetten, wetsvoorstellen en wetsontwerpen van het Federaal Parlement en de hele procedure voor de herziening van de Grondwet, waarvan een voorstel tot wijziging van de Grondwet deel uitmaakt.

Het is jammer, maar juridisch gezien kan ik niet anders dan het advies van het Vlaams Parlement bijtreden. Ik apprecieer het wel dat de voorzitter deze kwestie hier aan het plenum heeft willen voorleggen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Caluwé, het klopt, vijftien jaar geleden was ik misschien wat braver. De heer De Batselier riep mij toen bij zich om te zeggen dat het niet kon, en ik ben pas nadien gaan nakijken of het klopte. Achteraf stelde ik vast dat ik had moeten reageren. Maar dat doet vandaag niets ter zake.

Toen ging het om een voorzitter van het parlement die eigenhandig, zonder de plenaire vergadering te raadplegen, zei dat het niet doorging, dat het zelfs geen stuk werd, dat het onontvankelijk was. Vandaag zitten we al een stap verder. Deze voorzitter legt, op zijn minst wat betreft de ontvankelijkheid, de zaak voor aan de plenaire vergadering.

Mijnheer Bouckaert, de constitutionalisten gaan er wel van uit dat een bijzondere wet ook vatbaar is voor een belangenconflict. En er zullen nog wel wat bijzondere wetten komen, waartegen belangenconflicten zullen worden ingediend. Ik hoop dat straks uw redenering niet wordt gevolgd om te zeggen dat een bijzondere wet daar ook niet in staat – enkel wet, decreet en ordonnantie. Constitutionalistes zeggen dat een bijzondere wet daar effectief ook onder valt. De wet van 9 augustus was trouwens een gewone wet, geen bijzondere wet, en zelfs geen grondwetsbepaling.

Wat betreft de vraag of dit al dan niet ontvankelijk is, is er geen eenduidig standpunt. Het enige wat ik daar bij constitutionalisten over gelezen heb, is het precedent dat de heer De Batselier geschapen heeft, om op basis daarvan te zeggen dat het niet kan. Als er twijfel is, vind ik dat dit Vlaams Parlement, dat een soeverein parlement is, moet oordelen over de vraag of wij onszelf bevoegd achten om ten aanzien van een grondwettelijke bepaling een belangenconflict in te dienen. Daar gaat deze vraag over. Als u die kans nu weggooit, gooi je heel wat kansen voor de toekomst weg. Ik geef het u maar mee. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Van Hauthem, het gaat hier echt om een juridische kwestie, niet om een politieke kwestie. De constitutionalisten hebben inderdaad twijfels over de bijzondere wetten. Bijzondere wetten zijn een typisch Belgische hybride constructie, die zowat het midden houden tussen een gewone wet van het federale parlement en de Grondwet zelf. Er is twijfel over of je een bijzondere wet veeleer als een wet moet beschouwen, dan wel als een Grondwet.

Als de kwestie van een belangenconflict ter sprake komt, kan ik aannemen dat men twijfels kan hebben of die op bijzondere wetten moeten kunnen worden toegepast of niet. Daarin volg ik ze. Die twijfel bestaat echter niet wanneer het effectief over de Grondwet als dusdanig gaat. De Grondwet is in de normenhiërarchie duidelijk verschillend van een gewone wet en staat boven een gewone wet. Als de grondwetgever destijds ook de procedure van de Grondwet had willen onderwerpen aan een belangenconflict, had hij dat uitdrukkelijk moeten vermelden. Dat is niet het geval, en dus valt de Grondwet en de hele procedure van de grondwetsherziening daar niet onder. Het is jammer, ik zou u liever gelijk geven, maar in een rechtsstaat moet men toch ook de regeling van onze constitutionele orde respecteren. Daarvoor ben ik ook een conservatief. *(Opmerkingen)*

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Bouckaert, als er twijfel is, vind ik dat het parlement moet oordelen.

Uw redenering dat de Grondwet boven de wetten staat, klopt, maar het recht van de Europese Unie staat boven de Grondwet. Als we hier nog eens een verdrag krijgen als het Verdrag van Lissabon, dan kunnen we daartegen een belangenconflict indienen, terwijl wat daarin staat zelfs boven de Grondwet staat. Dat is de hypocrisie van heel de zaak. Vandaag zouden we hier echter beslissen dat wij als soeverein parlement geen belangenconflict kunnen indienen ten aanzien van een grondwetsbepaling die onder het recht van de Europese Unie staat. Waar zit in godsnaam de logica? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Dames en heren, ik heb een aantal partijen gehoord. Het is duidelijk dat ik een bevestiging krijg van de meerderheid dat ik juist heb gehandeld, conform artikel 18 met betrekking tot de ontvankelijkheid. Mijnheer Van Hauthem, met andere woorden, ik blijf dit als onontvankelijk beschouwen, en we stemmen daar verder niet over. Dat is het voorrecht ...

De heer Joris Van Hauthem: We stemmen daar wel over! Ik vraag de hoofdelijke stemming.

De voorzitter: We stemmen daar niet over!

De heer Joris Van Hauthem: Dan had u het niet moeten voorleggen. Het is ene of het andere.

De voorzitter: De voorzitter heeft een aantal partijen gehoord.

De heer Joris Van Hauthem: En dan?

De voorzitter: Het is duidelijk dat het advies dat ik heb gekregen, het juiste advies is, en dat dit onontvankelijk is. Daarmee is dat afgesloten. *(Rumoer. Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

De heer Joris Van Hauthem: Ik vraag de hoofdelijke stemming! Ik vraag de schorsing van de vergadering! Dat kan niet!! U legt dit eerst voor aan de plenaire vergadering en weigert dan te laten stemmen!! Ik weet wel waarom, op den duur!! U hebt het zelf voorgelegd aan deze vergadering!

De voorzitter: We schorsen niet. Ik had zelfs heel autoritair kunnen doen en gewoon kunnen zeggen dat het onontvankelijk is en dat we er niet over discussiëren.

De heer Joris Van Hauthem: Wel, u hebt erover laten discussiëren! Laat er dan ook over stemmen! Laat erover stemmen!! *(Rumoer. Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik vind dat u erover moet laten stemmen. Als u daar eenmaal een debat over toelaat, moet u daarover laten stemmen!

De voorzitter: We stemmen daar niet over! *(Rumoer)*

– *De Vlaams Belangfractie verlaat het halfroed.*

Gaat u nu naar buiten, dan kunnen we rustig stemmen over het ontwerp van decreet.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, dan had u geen debat moeten laten beginnen. Dit is een onhandig optreden, vind ik, op zijn minst. Dit is niet uw beste dag.

De voorzitter: Mijnheer Bouckaert, dat kunt u vinden. Ik ben voorzitter van dit parlement.

Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van artikel 29bis, 33, 57, 58, 91 en 102 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (opschrift gewijzigd door de commissie: Ontwerp van decreet tot overname van personeelsleden van de vzw Vlaams Overleg Bewonersbelangen door de VMSW en het Agentschap Wonen Vlaanderen en houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wat betreft de huurdiensten)

– 1459 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

88 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

82 leden hebben ja geantwoord;

5 leden hebben neen geantwoord;

1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Lies Jans.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 maart 2012 om 9.30 uur en 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.48 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepren, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Lydia Peeters, Johan Sauwens, Christian Verougstraete: ambtsverplichtingen;

Patricia De Waele, Lies Jans, Katleen Martens, Griet Smaers, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Sonja Claes, Erik Tack, Bart Tommelein, Ulla Werbrouck

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen

Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Bart Caron, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDING:

Elisabeth Meuleman

■